

Güney Amerika Marksist-Leninist partileri İtalya'da toplandı : YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

Güney Amerika M-L partileri İtalya'da toplandı. Proleter enternasyonalizminde güçlü bir adımı olan bu toplantıyı selamlıyoruz.

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi yayın organı Zeri i Popullit, Latin Amerika Marksist-Leninist Partiler Delegasyonları Ortak Bildirisi hakkında 2 şubat 1977'de bir başyazı yayınladı. "Marksist-Leninist Komünist Partiler Arasında Devrimci Birliğe Güç Katan Bir Belge" başlığı ile, Arnavutluk Telgraf Ajansı'nın aynı tarihli bülteninde de çıkan yazının bazı bölümlerini yayımlıyoruz.

Başyazıda, Latin Amerika Marksist-Leninist Partileri Delegasyonlarının Ortak Bildirisi hakkında şunlar belirtiliyor: "Bu bildiri, içeriğinden de anlaşılacağı gibi, bildiriyi imzalayan partileri halen meşgul eden en önemli bazı sorunların açıkça ve Marksist-Leninistçe tartışılması ve geniş fikir alışverişinin ürünüdür. Belge baştan sona proleter enternasyonalizminin yüce ruhu ve Latin Amerika proleterleri ile diğer emekçi kitlelerinin devrimci mücadeleyi sürdürmekte istek ve kararlılığıyla doludur. Bu aynı zamanda, devrimin zaferi için vazgeçilmez bir şart olan, Marksist-Leninist partiler arasındaki birliğin güçlendirilmesi yolunda atılmış büyük bir adımdır."

"Arnavutluk komünistleri Latin Amerikalı kardeş partilerin bu çok taraflı toplantısını yürekten kutuyorlar ve onların kolektif olarak onayladığı doğru tez ve sonuçları destekliyorlar. Ortak Bildiride de açıkça ifadesini bulduğu gibi, toplantı Marksizm-Leninizme bağlılık ve proleter enternasyonalizmin temelinde, ortak düşmanları olan askeri diktatörlüklere, gerici güçlere, Amerikan emperyalizmine, Sovyet sosyal emperyalizmine ve revizyonistlerin yıkıcı faaliyetine karşı katılan partilerin aralarında ki birlik ve işbirliğini güçlendirmek için istekleri ve bu yönünde sebatlı çabaları temelinde başarıya ulaşmıştır."

Başyazı şöyle devam ediyor: "Latin Amerika'nın birçok ülkesini yöneten askeri ve faşist diktatörlük rejimleri kıta halkları n acımasızca eziyor vesömürüyorlar. Bunlar Amerikan tekellerini koruyan uşaklardır ve Amerikan emperyalizminin doğrudan desteği

ile iktidarda kalabilmektedir. Bil diride de önemle belirtildiği gibi bu durum, tüm özgürlük, bağımsızlık ve sosyalizm savaşçıları nın her şeyden önce çeşitli ülkelerdeki gerici klikler ile Latin Amerika kıtasındaki zenginliklerin en büyük soyguncusu ve bölgedeki birçok ülkenin gerçek hakimi olan Amerikan emperyalizmine karşı mücadele etmelerini acil bir görev olarak ortaya atmaktadır. Özellikle kıtamızda açgözlü ve saldırgan olan bu emperyalizme saldırmadan ve aynı zamanda bu emperyalizmin dayanağı olan gerici iç güçleri tasfiye etmeden Latin Amerika uluslarının kendilerini hiçbir zaman kurtaramayacağına partilerimiz inanmaktadır" diyor ortak bildiriri.

"Bildiride aynı zamanda, Latin Amerika bölgelerinde ekonomik, siyasi ve stratejik mevziler kazanmaya çabalayan Sovyet sosyal emperyalizmi de teşhir edilmektedir. Bu nedenle bildiride 'Yanık emperyalizmine karşı mücadele etmekte olan Latin Amerika halklarının, sosyal emperyalizmi ulusal kurtuluş mücadelelerini balatalmasına ya da rakibi olan Amerika Birleşik Devletlerinin yerini almasına asla izin vermeyeceği belirtiliyor.

"Latin Amerika ülkelerinde işçi sınıfının ve halkların Amerikan emperyalizmine ve Sovyet sosyal emperyalizmine karşı devrimci mücadelesini dizginlemeye çalışan, yabancı kapitalizmin çıkarlarına hizmet eden askeri faşist diktatörlükleri korumaya çalışan, başta Marksist-Leninist Partiler olmak üzere gerçek devrimci güçlerin faaliyetini felce uğratmaya çalışan revizyonist partilerin karşı devrimci faaliyetini teşhire bildiride önemli bir yer ayrılmıştır.

"İki süper devlet Amerika ve Sovyetler Birliğinin dünya çapında saldırgan, yayılcı ve hegemonyacı politikaları bildiride doğru olarak değerlendirilmektedir. Bildiri onların yalnız devrim ve sosyalizme değil, aynı zamanda dünya halklarının özgürlüğüne ve bağımsızlığına karşı tezgâhladıkları planları, entrikaları ve komploları da teşhir ediyor. İki süper devletin baskı ve sömürsüne katlanmayı reddeden, Amerika ve Sovyetler Birliğinin hegemonyasına karşı çıkan ve onların yeni bir savaş için hazırlıklarını önlemeye çalışan

herkesi birleştirecek geniş bir dünya cephesi yaratılması için çağrı yapıyor. 'Kurtuluş mücadelesinin hedefi', diyor. bildiriri, 'iki emperyalist süper devlettir. Dünyanın çeşitli bölgelerine göre baş düşmanın farklı olduğu her ne kadar doğru ise de, bu şartlar altında diğer süper devletin tehdidini görmezlikten gelerek, birine karşı savaşmak için diğerine bağlanmak büyük bir hata olurdu...

İki süper devletin savaş tehditleri karşısında savaşa hazırlanmak, saldırgan güçlerin temelini zayıflatmak ya da haksız emperyalist savaşı haklı bir kurtuluş savaşına dönüştürmek için devrimci kitle mücadelesini geliştirerek daha yüksek bir düzeye çıkarmak zorunludur."

Zeri i Popullit'in başyazısında şöyle diyor: "Latin Amerika Marksist-Leninist Komünist Partilerin ilkeli bir Marksist-Leninist tahlile ve sağlam sınıf kriterine dayanan Ortak Bildirisinin bu doğru, tutarlı ve devrimci tavrı, yalnızca Marksist Leninistleri değil, halkların özgürlüğü ve bağımsızlığı için emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı savaşan herkesi sevin-dirmiştir. Marksizmin-Leninizmin hayatîyetini görüş ve eyleminde, devrimci olduğunu ve şimdi her zaman mankenden daha canlı olduğunu bütün gerçek devrimciler görmemezlik edemezler. Bu yüzden, komünistlerin ve Marksist-Leninistlerin ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde en tutarlı gücü oluşturduğu tüm Latin Amerika ve diğer ülkelerde Ortak Bildirinin olumlu bir etkisi olacağına inançımız tamdır. Bu belge, ABD emperyalizmini, Sovyet sosyal emperyalizmini, revizyonizmi ve gerici burjuvaziyi endişeye sevkedecektir. Onlar her çareye başvurarak bu belgenin devrimci fikirlerine karşı savaşmaya çalışacaklardır. Fakat hiçbir kuvvet Marksist-Leninist gerçeği engelleyemedi ve engelleyemez. Marksizm - Leninizm, her zaman muzafer ilerleyişini sürdürdü ve sürdürecektir. Burjuvazi ve gerici komünistleri yasa dışı ilan ediyor, fakat komünistler proleteryanın ve halkın büyük sevgi ve desteğini kazanmıştır. Faşistler Marksist-Leninist kitapları yasaklıyor ve yakıyorlar. Fakat onların Marksizm-Leninizmi yakmaları, devrimci fikirlerin yayılmalarını engellemeleri mümkün de

gildir.

ML partiler arasındaki işbirliği ve karşılıklı yardım emperyalizme, sosyal emperyalizme, modern revizyonizme ve gericiğe karşı eşit olmayan mücadelede güçlü bir silahtır. Lenin'in dediği gibi, sermaye uluslararası bir güçtür. Onun gücünü altıtmak için işçilerin uluslararası birliği ve kardeşliği gereklidir. AEP, ML'lerin biraraya gelmesinin gerektiğine, ML partilerinin aralarında sadece ikili ilişkiler kurlmaları değil, aynı zamanda çok taraflı ve geniş toplantılar düzenlemeleri gerektiğine inanmaktadır.

Enver Hoca yoldaşın Arnavutluk Emek Partisi 7. Kongresinde belirttiği gibi AEP her zaman Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelinde Marksist-Leninist kardeş partiler arasında kardeş destek ve dayanışma ilkesine uyacak, komünizmin zaferi için, proleter ideolojimizi saf tutmak için kesin bir güven içerisinde her zaman Marksizm-Leninizm yolunda savaşacaktır.

ZİMBABVE HALKINA ÖNDERLİK EDEN ZANU'NUN BİR HEYETİ ÜLKEMİZİ ZİYARET EDECEK

Sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadelesinde Zimbabve halkına önderlik eden ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) partisinin bir heyeti 15 Mart gününden itibaren ülkemizi ziyaret edecektir. Heyet, Aydınlık dergisinin davetlisi olarak gelmektedir.

Kendisi gibi ırkçı Güney Afrika Birliği ve İsrail dışında hemen hiç bir ülkenin tanımadığı ırkçı ve sömürgeci Ian Smith rejimine karşı 1963'den beri mücadele veren ZANU, Zimbabve halkının tek ve gerçek temsilcisidir.

Türkiye'ye gelecek heyette, Cenevre Konferansına katılan ve ZANU'nun İngiltere temsilciliğinin başında bulunan Mutassa Yoldaş da yer alacaktır. Mutassa Yoldaş, 19 Mart gecesi İstanbul'da halka açık bir konuşma yapacaktır.

Mutassa Yoldaş'ı ve diğer ZANU temsilcilerini candan selamlıyoruz. Türkiye halkı emperyalizmi ve sömürgeciliği tasfiye etmek, bağımsız ve özgür Zimbabve'yi yaratmak için mücadeleden Zimbabve halkının her zaman yanında olacaktır.

ALMANYA'DAN HALKIN YOLU MUHABİRİ BİLDİRİYOR: BATI-BERLİN'DE FİLİSTİN EGE VE AFRIKA GECELERİ YAPILDI.

Almanya'da Filistin gecesi yapıldı:

25.2.1977 tarihinde İran Öğrenci Konferansyonu tarafından (CIS) Batı-Berlin'de düzenlenen bir Filistin gecesi yapıldı. Çok sayıda Alman ve yabancıların katıldığı geceyi EKKE (Yunanistan Devrimci Komünist Hareketi), AASPE (Yunanistan Anti-emperyalist Öğrenci Birliği), Emperyalizme karşı LIGA, KPD (Almanya Komünist Partisi), KSV (Komünist Öğrenci Birliği) KJVD (Almanya Komünist Gençlik Birliği) kuruluşları ile HALKIN YOLU sem-

patizanları destekledi. Filistin Kurtuluş Örgütü Almanya temsilcisi konuşmasından sonra soruları cevaplandırdı. "Şu anda durumların zayıf olduğunu, bunun için hemen yapılacak bir Cenevre Konferansının kendilerinin aleyhine olacağını, ve böyle bir konferansa gitmek için Arap ülkeleri ile ilişkileri olumlu yönde geliştirmenin gerekli olduğunu ve ancak bundan sonraki uluslararası bir konferansın kendileri için faydalı olacağını" söyleyen Filistin Kurtuluş Örgütü temsilcisi "bağımsız ve demokratik bir devlet için sonuna dek mücadele edeceklerini" belirtti.

Almanya'da 26/2/77 tarihinde ZİMBABVE, AZANYA ve NAMİBYA halklarının mücadelesini destekleme gecesi yapıldı. Emperyalizme karşı LIGA'nın düzenlediği geceyi ANC (Afrikan Nationalists, ISV (CIS), HALKIN YOLU sempatanları, EKKE, AASPE, Afrika komitesi, Amilcar Cabral Cemiyeti, VSK (Sosyalist Kültür İçin Çalışanların Birliği) destekledi. Gecede LIGA, AASPE, İran Öğrenci Birliği temsilcileri ve bir HALKIN YOLU sempatanı konuşma yaptılar. ZANU'nun temsilcileri olan yoldaş Mutassa ve yoldaş Mukaratı yaptıkları konuşmalarda, "Herkes bizi kurtarmak istiyor... Amerika bizi kurtarmak istiyor, İngiltere bizi kurtarmak istiyor, İdi Amin bizi kurtarmak istiyor..." dedi.

Fakat biz kendi kendimizi kurtaracağız" dediler. Zimbabve (Rodezya) deki sosyal yaşamı ırkçı Smith iktidarının siyah kitleleri üzerinde uyguladığı terörü... Smith'in esas niyetinin ne olduğunu açıkladılar.

Batı-Berlin'de 27/2/77 tarihinde AASPE ve HALKIN YOLU'nun öğrenci sempatanlarının düzenlediği LIGA ve İran Öğrenci Birliğinden arkadaşların katıldığı "Ege sorunu üzerine bilgi, tartışma ve kültür gecesi" yapıldı. Çok sayıda Yunanlı ve Türküyelililerin katıldığı ve özellikle onların (işçilerin) yönelttiği sorularla tartışma daha da canlı oldu. "Ege sorununun esas kaynağının iki süper devletin bölgemiz-

deki hegemonya mücadelesi olduğu, Ege'de esas savaş kıskırtıcısının yeni çarlar olduğu, Türkiye'de faşist diktatörlüğün Sosyal-emperyalizme teslimiyet politikası güttüğü yabancı savaş gemilerine geçit vermemek için Ege denizinin Türkiye ve Yunanistan tarafından bir iç deniz haline getirilmesi" üzerine yapılan tartışma görüş birliği ile sonuçlandı. "Yunanistan ve Türküyelililerin biz işçilerin ve öğrencilerin buradaki dostluğu burada kalmamalı, böyle bir gece yaptığımızı, dostça kaynaştığımızı ülkelerimizdeki emekçi arkadaşlarada yansıtmalıyız" şeklindeki teklif alkışlandı ve Türküyelililer ve Yunanistanlı işçi ve öğrencilerin daha da yakınlaşmasını sağladı.

14 MART 1977 / 250 KURUŞ

DİSK'İN YENİ GİRİŞİMLERİ ve RUS İŞBİRLİKÇİLERİNİN HESAPLARI

DGM'lere karşı yığıtçı direnen işçileri DİSK yöneticilerinin nasıl yalnız bıraktığı, işçi sınıfının yükselen devrimci mücadelesinin karşısında nasıl telaşa kapıldıkları hatırlardadır. Bir süre önce PET-KİM'de, DİSK yöneticilerinin yüzlerce işçiyi sendikadan attıkları yine hatırlardadır. Bir kaç ay önce M. Ertürk imzalı bir genelgede DİSK yöneticilerinin ihaneti açıkça belgelenmektedir. Bu genelgede, işçi sınıfının DGM'lere karşı şanlı direnişi "Eylül olayları" olarak nitelenmekte ve bu nedenle işten atılması işçilerin tazminatlarını almaya zorlanmaları, buna direnirlerse ödeneklerinin ödenmesine son verilmesi emredilmektedir. Bunlar sadece birkaç örnek. Bu örneklerle Aliaga, Profilo, Demir Döküm, Tarih Örnekleri ve sayısız örnek eklenebilir. İşçi sınıfı bu olayları her gün yaşamakta ve unutmamaktadır. Bir Profilo işçisinin dediği gibi "not etmektedir". DİSK'in başına görülen-

miş olan DİSK yöneticilerinin yüzü her geçen gün daha da açığa çıkmakta, işçiler, işçi sınıfının en ileri unsurlarının yer aldığı DİSK'i bu hainler şebekesinin nasıl bir çiftliğe dönüştürdüğünü mücadele içinde görmekte, öğrenmektedirler.

DİSK yöneticileri işçileri düzene bağlı köleler yapmaya çabalyor

DİSK yöneticilerini korkutan da budur. Onlar son bir ay içinde, işçi sınıfının devrimci kabarmasını bastırmak, işçilerin gün geçtikçe yükselen gür sesini bastırmak için yeni girişimlerde bulunmaktadır. Radyodakireklam programları, DİSK yöneticilerinin darbeyle ele geçirdikleri Politika gazetesinin sayfaları, "DİSK-KENT" in reklamlarıyla doludur. DİSK yöneticileri işçi yığınlarında, sömür ve zulüm düzeninin yolaştığı açlık ve konutsuzluğu istismar etmektedirler. On-

lar bir yandan geniş işçi kitlelerini SSK konut kredilerine göz dikerek ceplerini doldurma ve "emlakçılık -tan", "holdingçiliğe" atlama hesapları yapmakta, öte yandan gazetelerinde, bütün hayalimiz böyle bir fırtına gibi laflarla sayfalar doldurarak, binlerce DİSK işçisinin bilincini karartmaya çalışmakta, devrimci DİSK tabanını düzene bağlı köleler haline getirmeye çalışmakta -dırılar.

DİSK yöneticilerinin başka ve esas önemli girişimi de DİSK 'in seçimlerde CHP'yi destekleme kararıdır. Bu kararlar DİSK yöneticileri, bu zulüm ve sömür düzeninin değişmesini isteyen işçileri nereye götürmek istemektedir? CHP, '73 seçimlerinde "Ne ezilen ne ezen" sözleriyle ezilen halkın muhalefetini kendi peşine takmıştı. Ama o dönemden bugüne, CHP yönetici kliginin faşizmle ve ülkemizi yağmalayan iki süper devletle uzlaşan, bağımsızlık Devamı sayfa 3'de

Türkiye açısından I. Dünya Savaşını burjuva şövenler ve devrimci proleterler nasıl tahlil ediyorlar ?

burjuva şövenler

Bahattin Şakir: (Kişiliği hakkında bilgi-miz yok.)

"Avrupa savaşı patlak verdiğinde Türkiye o savaşa emperyalist bir amaçla değil, ama kendi savunmasını sağlayabilmek için zorunlu olarak katıldı. Onun için tek bir çıkış yolu vardı; başka bir seçim yapamazdı. Ya özgürlüğünü savunacak veyahut ta Alman ya da İngiliz militarizminin boyunduruğu altına girecekti... Türkiye asla emperyalist bir politika izlemedi ve hiç bir zaman küçük ülkeleri yutma amacı gütmeydi." (Birinci Dünya Halkları Kurultayı, s. 26).

Enver Paşa (1. Dünya Halkları Kurultayına verdiği bildirgeden.)

"Türkiye'nin savaşa girdiği anda dünya iki kampa bölünmüştür. Birincisi yaşlı çarlık Rusyasının ve kapitalist ve emperyalist müttefiklerinin, ikincisi ise Almanya'nın ve aynı nitelikte müttefiklerinin oluşturduğu kampları. Biz, amaçları bizi boğmak olan Çarlık Rusya'sına, İngiltere'ye ve müttefiklerine karşı direniyoruz ve en azından hayatımıza kasdetme sözü veren Almanya'nın yanında savaşa girdik.

Alman emperyalistleri yağmacı amaçlarını gerçekleştirmek için bizden yararlanıyorlardı. Ama bizim yalnızca tek bir düşüncemiz vardı: Bağımsızlığı korumak." (Aynı eser, s. 119-20).

İbrahim Tali (Ankara hükümetinin 1. Dünya Halkları Kurultayının Resmî Temsilcisi.)

1914-18 savaşında "Türk köylüsü silahını eline aldığı anda, ulusal sınırlarını ve üretici güçlerini yabancı sömürden korumaktan başka amacı yoktu. ... dört yıl boyunca onbirden fazla cepheye en güçlü burjuva devletlerine karşı dövuşen Türk köylüsü..." (Aynı eser, s. 124-25).

Mihri Belli
"Türkiye'de kemalist geleneğe sahip çikan bir ordu vardır. Bir subaylar kadrosu var. Ve bu ordunun tarihinde bir Çanakkale var, Milli Kurtuluş Savaşımız var. Çanakkale'de Fransa'ya, İngiltere'yi, dünyanın en güçlü iki devletini yendik. Avrupa'nın "has ta adamı" diye anılan Türkiye'nin ordusu yendi. Alman subaylarının stratejisine, taktikğine uyarak değil; Türk subayların, Almanların yanlış taktikğini düzeltmeleriyle ve Mehmetçikçi hücumu geçirtmeleriyle yendik" (Son Yazılar, 1965-1970, sayfa 109).

lık'ın kurtmaya çalıştığı paralellik nedir? 1. emperyalist savaşa esas olarak emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı verdiği söylenen Osmanlı Devletinin durumu bugünkü Türkiye'ye çok benzemektedir de ondan Aydınlık tarihi ve hatta Lenin'i tahrif etme gereğini duymuştur. O zamanki Türkiye bir emperyalist büyük devlete (Almanya)mali ve askeri bakımdan bağımlıydı (Lenin'in değişikle Almanyanın vasalıydı), bugünkü Türkiye'de bir emperyalist süper devlete (ABD) mali ve askeri bakımdan bağımlıdır. O zaman Türkiye üzerinde emperyalist reket çok keskinleşmişti ve her iki kamp ta Türkiye'yi kendine bağımlı kılmak istiyordu, bugün de aynı durum vardır. O zaman bir emperyalist kamp (İngiliz-Fransız-Rus kampı) Türkiye'yi parçalamak, siyasi bağımsızlığını yok etmek ve ilhak etmek amacını güdüyordu. Almanya ise sözde Türkiye'nin siyasi bağımsızlığından yanaydı. Savaş patlak verdi ve Türkiye bir emperyalist Büyük Devletin aracı olarak savaşa sürüklendi. Eğer Almanya ile ittifaka rağmen Türkiye için savaşın "emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı" olduğu kanıtlanamazsa, Aydınlık'ın bugün savunduğu yurt savunması siyasetini temellendirmesi çok güç leşecektir. O halde 1. emperyalist savaşın Türkiye açısından niteliği Lenin'i tahrif ederek ve tarihi gerçekler ters yüz edilerek emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı olarak gösterilmelidir. İşte Aydınlık'ın amacı budur.

Aydınlık böyle tarihi paralellikler kurma yöntemini çok seviyor. Bu yöntemin felsefi adı sofizm, ya da safstatacılıktır. Lenin bu yöntemi şöyle açıklıyor: "Olaylar a

Haydarhan (İranlı komünist).

"Bir yoldaş Türkiye'nin kendisini savunmak amacıyla savaşa girdiğini, Alman emperyalizminin elleri arasında bir araç olmadığını ve emperyalist eğilimler taşımadığını söyledi. Yoldaşlar, bu söyleneler gerçeğe uygun değil. Türkiye'nin güçlü emperyalist emelleri vardı. O Avrupa emperyalistlerinin kelimelerin tam anlamıyla aleti durumundaydı." (Aynı eser, s. 88)

Korkmasof (Dağıstanlı komünist).

Kafkasya'ya "Türkler geldiler ve ne yaptılar? Cephelelerde kazandıkları bazı savaşlarla emperyalistlerin kâplerinde aziz bir yere sahip olan Yusuf İzzet Paşa, Nuri Paşa, diğer beyler, paşalar, maşalar, yani Jön-Türkler, Kazaklarla, II. Nikola'nın subayları ile işbirliği yaparak çalışan yıllara karşı bir cephe kurmak için geldiler Dağıstan'a" (Aynı eser, s. 103).

Enver Paşa ve İbrahim Tali'nin bildirgeleri hakkında 1. Dünya Halkları Kurultayı Başkanlık Divanınca Kurultaya sunulan ve oybirliği ile kabul edilen karar metninden:

"Kurultay, geçmişte bir grup emperyalist gücün çıkarları için Türk işçi ve köylülerini ölüme götüren ve Türkiye'nin çalışan yığınlarını yüksek rütbeli subaylar ve zenginler diktatörlüğü gibi çift taraflı bir tehlikeye sürükleyen bu hareketin önderleri (Enver Paşa vb. kastediliyor) hakkında ihtiyatla söz edilmesi gerektiğine inanır." (Aynı eser, s. 128-29)

Pavloviç (Kurultayın milli mesele ve sömürgele sorunu komisyonunun raportörü, komünist).

"Bat. halklarının Doğuya karşı birleşmesi gerektiğini savunan II. Wilhelm Almanya'sıyla birleşti neticede Enver Paşa Türkiyesi." (Aynı eser s. 162).

rasındaki bağları göz önünde tutmaksızın örnekler arasındaki dış benzerliklere sarılma yöntemi" (Top. Es. c. 21, s. 119) 1. emperyalist savaş sırasında bütün sosyal-şövenler ve "merkez"çiler, savaşı haklı çıkarmak için bu yönteme başvurmuş ve Marx ve Engels'ten olur olmaz alıntılar ve 19. yy.'dan örnekler vermişlerdi. "Sofistler her zaman ilke açısından birbirine benzemeyen durumlarla ilgili örnekler verme alışkanlığında olmuşlardır" (ay. es. s.220) Yurt Savunması Üzerine başlıklı yazıda tezlerini esas olarak bu yöntemle temellen dirmeye ve 2. dünya savaşından örneklerle bugün arasında sofistçe bağlar kurmaya çalışan Aydınlık'ın 1914-18 savaşı tahlilini sadece sofizm olarak nitelenmek yanlış olur. Aydınlık tarihi ve Lenin'i tahrif ediyor.

Ama, gerçekten 1. dünya savaşı Türkiye açısından emperyalist yağmaya karşı haklı savaş olsaydı ne değişirdi? Bugünkü siyasetini temellendirmek için tarihi paralelliklerden başka güçlü silahın yoksa, devrimci-proleter siyasetin yok demektir. Mark sistler, "bir olayın ve onun gelişiminin bütün somut şartlarını inceleme yöntemi"ni kullanırlar. (Ay. es. s. 119) 1. emperyalist savaş sırasında ne sosyalist ülkeler vardı, ne proleterya önderliğinde milli ve sosyal devrim yönünde ilerleyen ezilen halklar, ne de emperyalist büyük devletlerin sömürü ve tahakkümüne karşı direnen ülkeler, 1. emperyalist savaş / Sırbistan dışında tek bir emperyalist savaş süreci iken, genel önemsizliği ve emperyalist savaşa bağamlılığı nedeniyle devrimci-proleterya Sırbistan'ın Avusturya'ya karşı mil-

Mustafa Suphi

"Geçen Balkan ve son Avrupa kasaplıklarında bahtsız Anadolu gençlerinin kani dökülmesine; çalgınca, merhametsizce o şekilde muharebeye karşı durmuş iken, Mustafa Kemal Paşa'nın ... bize... bildirdiği kıyam cılığa razı ve taraftar olduk... Birbirine zıt gibi gözükür eski ve yeni bu vaziyeti kısaca da olsa tarihi tahlilden geçirmeye ve tuttuğumuz yolu aydınlatmaya mecburuz.

Bundan on sene evvel bizler: Hükümetçi veya köylü sosyalistler, minimalist (asgari) milletçiler, federalistler, hulusa Türk gençliğinin şöven İttihat ve Terakki siyasetine karşı ayaklanan kısmı, bir taraftan memleketi ve renkber halkı felâketten felâkete sürükleyecek muharebelere nihayet vermeye çalışırken, diğer taraftan Anadolu'ya hayat verecek nedeni, inkılâbı inkişafı razı ve taraftar olduk... Birbirine zıt gibi gözükür eski ve yeni bu vaziyeti kısaca da olsa tarihi tahlilden geçirmeye ve tuttuğumuz yolu aydınlatmaya mecburuz.

Aradan geçen facialı harp seneleri içinde, Türk, Arap, Ermeni amele ve renkber lerinden milyonlarca ölüme, sefalet mah kûm olmuş, Türk sosyalistleri ve federalistleri menfalarla yıllarca sürünüp çürümüş olsalar da, bugün on sene evvel ortaya atılıp firtınalar içinde galkandıkça ya yılan fikirlerin tatbiki neticeleri karşısında bulunuyoruz.

Bugün Anadolu için Türkler ve kendi memleketleri için diğer milletler çalışırken, ellerini inkılâpçı uzatıyorlar Rusyası ve Üçüncü Enternasyonal'e uzatıyorlar. (Mustafa Suphi, Kavgası ve Düşünceleri, Info-Türk Ajansı, Tarihi Belgeler Dizisi, Temmuz 1974 s. 39-40 Tarihi Vazife).

1. dünya savaşı devrimci, 2. emperyalist savaşın başından itibaren emperyalist savaş sürecinin yanında bir anti-emperyalist savaşlar süreci var olmuştur. Ve devrimci -dünya proleteryası emperyalist savaşa (1938-41) kesinlikle karşı çıkarken, örneğin aynı dönemde sürmekte olan halkın Japon-aleyhtarı direnmesavaşına, Fransız halkının anti-faşist direnme savaşına vb., sonuna kadar destek olmuştur. Bugün ise devrim unsuru o yıllara göre çok daha fazla gelişmiştir. "Bugünkü uluslararası durum mükemmeldir ve dünya çapında halkların lehine, iki süper devletin aleyhine bir yönde gelişmeye devam etmektedir." (Hua Kuo-Feng'den aktaran Peking Review, 18 şubat 1977, sayı 8, s. 3) Ama bu gerçekleri görebilmek gerekir. Aydınlık devrim etmeninin dünyada ve Türkiye'de gelişmesine gözünü kapadığından, sosyal-emperyalist saldırıya karşı Osmanlı devletinin 1914-18 savaşı gibi bir savaşı iyi göstermeye çalışıyor ve bu amaçla tarihi ve Lenin'i tahrif ediyor.

Aydınlık bir yandan geniş işçi ve çalışan halk kitleleri ile, binlerce proleter devrimci ile birleşmeye çalışmak yerine, tekke duvarlarını sağlamlaştırmaya çalışırken, öte yandan sosyal-emperyalist saldırıya karşı Amerikancı hâkim sınıflarla ve Natocu generallerle sınıf uzlaşması teorisini temellendirmek için, Alman emperyalizmiyle ittifakın Osmanlı Devleti açısından 1914-18 savaşının niteliğini belirlemediğini kanıtlamaya çalışıyor. Geniş işçi ve köylü kitleleri ile birleşmeyi başaramayıp tecrit olduğunu gören bir hareketin sağındaki güçlere bel bağlamaya yö-

DİSK'İN YENİ GİRİŞİMLERİ ve RUS İŞBİRLİKÇİLERİNİN HESAPLARI

ve demokrasi mücadelesine yan çizen yüzü açıkça ortaya çıktı. CHP yönetici kliğinin, CHP tabanındaki yurtseverlere vedemokratlara bile nasıl baskı uyguladığı, özellikle son Kurultay döneminde meydana serildi. CHP yöneticilerinin miting alanlarında halkın bağımsızlık, özgürlük, ve toprak isteyen gür sesi karşısında nasıl telâşa kapıldıklarını, mitinglerde bulunan her işçi, her köylü gördü. Bugünkü yönetimiyle CHP, halkın çıkarlarından çok iki süper devletin çıkarlarını gözetir durumdur. Ve iki süper devletin işbirlikçileriyle uzlaşma yanını geliştirmektedir. DGM'lere karşı yığıtçe direnen işçilere "ajan provakatör" diye küfreden CHP yöneticileridir. "İşçiler yeterli hakları almışlardır" diyenler bu CHP yöneticileridir. DİSK yöneticilerinin bu manevralarıyla da işçi sınıfını bir seçim değişikliğiyle aldatmaya, işçilerin devrimci mücadelesini bastırmaya çalışmaktadır -lar.

DİSK yöneticilerinin girişimlerinin ardındaki amaç sovyet sosyal emperyalizmine yeni mevziler kazandırmak

Ama meselenin aslı, yalnızca "DİSK-KENT" ve "CHP'yi destekleme" girişimleriyle işçileri düzene bağli köleler haline getirme değildir. Bu girişimler yalnızca meselenin bir yanı ve görünürdüğü yanıdır. Yukarıda sözünü ettiğimiz gelişmeler ve DİSK yöneticilerinin ihanetleri, işçi sınıfının mücadelesini bastırmaya yönelik girişimlerdir. Bunların ardında yatan nedir? DİSK yöneticileri böyle yapmakla neyi amaçlamaktadırlar? Bunu görebilmek için ülkemiz ve DİSK'in durumunu kısaca ele alalım.

Son on yılda yeni ve azgın bir emperyalist güç olarak dünya sahnesine çıkan Sovyet sosyal emperyalizmi dünya çapında talan ve hegemonya peşinde koşmaktadır. Son yıllarda ülkemizde de, ABD emperyalizminin hegemonyasının sarsılmasıyla birlikte, hegemonya kurma yolunda adımlar atan Sovyet sosyal emperyalizmi, bürokrat burjuvazi içinde kendine hizmetkârlar satın almakta, kitle örgütlerine özellikle DİSK içine saldırdığı beşinci kollarıyla hegemonya kurmak için yolunu temizlemeye çalışmaktadır. İşte bu gelişmeye bağli olarak ve 73'lerde faşizmin ortalağı temizlemesinden faydalanarak

M. Ertürk, H. Aslan, M. Karaca, A. Meriç gibi sosyal-emperyalizmin uşakları revizyonistler, DİSK yönetimini tepeden inme darbelerle yuvalandırlar. DİSK yönetimine yuvalanan beşinci kol revizyonistler bugün DİSK yönetimini ellerinde tutmaktadır. K. Türkler gibi eski "emlakçi" şimdi "holdingçi" öteki DİSK yöneticileri de beşinci kol revizyonistlerinin kuklalarıdır. Ve sosyal-emperyalizme hizmet etmekte birbirleriyle yarışmaktadırlar. DİSK yönetimini elinde tutan beşinci kol revizyonistler, işçi sınıfının devrimci mücadelesinin azgınca karşı-

sına dikilirken, sosyal-emperyalizmin ülkemiz halkını kölelik altına alma çabalarına sadıkça hizmet etmektedirler. Onlar yüzlerce işçiyi işten ve sendikadan attırırken, işçilerden toplanan aidatlarla, sosyal-emperyalizme yeni işbirlikçiler satın almakta, eli silahlı, sopalı faşist İGD gibi örgütleri beslemektedirler. Sosyal-faşist İGD'lilerin işçi sınıfına nasıl saldırdıklarını, hem DİSK üst yönetimine karşı çıkarken, hem de sosyal - emperyalistlere daha fazla yaranmak gibi bir yol izleyen, ne serden ne yarıdan vazgeçmeyen revizyonist TİP bile, "Yürüydü" te itiraf etmek zorunda kalmaktadır.

Ve son günlerde sosyal - emperyalizminin işbirlikçisi sosyal - faşistlerin pervasızca "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırması, T"K"P legalleşsin isteklerinin çoğalması ve sosyal-faşistlerin devrimcilere, yurtseverlere karşı daha da azgınca saldırımları bir raslantı değildir. İşte DİSK yöneticilerinin son girişimlerinin altında yatan esas amaçları da burada ortaya çıkmaktadır. Beşinci kol revizyonistler, işçi sınıfının devrimci mücadelesini bastırmak ve işçi sınıfını bir koz olarak kullanarak sosyal-emperyalizmin ülkemizde yayılmasını hızlandırmaya, sosyal-faşizme yeni mevziler kazandırmaya, sosyal-emperyalizmin beşinci kolu revizyonist T"K"P lehine bir kampanya geliştirmeye çalışmaktadırlar. Kısa vadede doğrudan bir sosyal-faşist iktidar ihtimalini pek mevcut görmeyen beşinci kol revizyonistlerin kısa vadede hesapları budur; azıllı sosyal-faşizmin mevziler kazanması ve pazarlıklarla sosyal-emperyalizmin hegemonya kurma yolunda daha sağlam adımlar atması.

Onlar, devrimci DİSK işçileri ve yurtsever demokrat CHP tabanının sırtından faşizm ve emperyalizmle uzlaşan CHP yöneticileriyle girdikleri pazarlıklarla tüm halkı Rus sosyal-emperyalizmine köleleştirme yolunda adımlar atmaya çabalamaktadırlar.

İşçi sınıfı bu hesapları boşa çıkaracaktır

Tarih, gericilerin hesaplarının nasıl boşa çıktığının, işçi sınıfının ve halkların mücadelesinin nasıl tüm gerici hesapları paramparça ettiğinin sayısız örnekleriyle doludur. Bugün büyük fabrikalarda işçi sınıfının devrimci mücadelesi sendika ağalarının faşist ve sosyal faşist hegemonyasına rağmen boy atıp gelişmektedir. Küçük işletmelerde de işçiler sendika ağalarına karşı mücadeleye atılırlar.

Dünya proleteryasının ilk devrimci zaferi Paris Komün'ünün 106. yıl dönümünü kutladığımız bugünlerde ülkemizde işçi sınıfı devrimci mücadelesini daha dayükseltecek, düzene bağli köleler değil Bağımsız ve Demokratik Türkiye mücadelesinin nilitan öncüleri olduğunu gösterecektir. İşçi sınıfı kendi sırtından pazarlıklara girişmeye cüret edenlere gerekli cevabı verecek, onların hesaplarını boşa çıkaracaktır.

Bu mücadele, işçi sınıfının, onun kurtuluş yolunu aydınlatan biricik ideoloji olan Marksizm-Leninizm bayrağı altında toplanmasıyla, ve gerçek devrimci sınıf partisinin öncülüğünde mücadeleye atılmasıyla güçlenecek, önünde durulmaz bir güç olacaktır.

İşçi sınıfı bugün ülkemizi yağmalamak için azgınca mücadele eden ve yeni bir dünya savaşının kundakçılığını yapan ABD emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine ve onların sadık hizmetkârları faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı devrimci sesini hergün daha da güçlendirerek yükseltecek, tezgâh başlarından tarlalara, kırlara, meydanlara kadar, her yerde ezilen halkın kölelik ve sömürüye karşı mücadelesinin en önünde yer alacaktır.

Faşist diktatörlüğün halka azgınca saldırdığı, sosyal - faşizmin mevziler kazanma yolunda hesaplar peşinde koştuğu ve buna bağli olarak DİSK içinde yuvalanan 5.kol revizyonistlerinin işçi sınıfını Rus sosyal emperyalizmine köleleştirmek için yeni girişimlerde bulunduğu bugünlerde, devrimci mücadelenin gelişmesi için işçi sınıfının sınıf çıkarına hizmet eden sınıf sendikalarının varolması hayati öneme sahiptir. Bunun için işçi sınıfı, eylem birliği ve her türlü çalışmayla en geniş işçi kitesinin birliğini sağlamalı ve güclendirmeli, Türk-İş ve DİSK'teki faşist ve sosyal-faşist hegemonyayı kırarak, bu sendikaları devrimci işçilerin yönetiminde bulunduğu sınıf sendikaları haline getirmelidir. Bugün için geniş işçi kitlelerinin sendikal muhalefeti esas olarak bu yönde toplanmalıdır.

Bu mücadele zor ve sabırlı bir mücadeledir. Faşistler ve sosyal faşistler işçilerin devrimci muhalefetini bastırmak için ellerinden geleni yapmakta, polisiye oyunlara gitmektedirler. Bu yüzden, mücadelenin kolayca darbe yememesi için devrimci muhalefet tabandan yu karı doğru inşa edilmeli, en geniş işçi kitesine dayanmalı ve örgütlü olarak yürütülmelidir. Sendikalarda ve fabrikalarda sarı ve revizyonist sendikalarla dışı mücadele edecek devrimci muhalefet grupları oluşturulmalıdır. Böyle bir mücadele faşistlerin ve sosyal faşistlerin sendikalarda hegemonyasına karşı direnebilir ve bu hegemonyayı yıkarabilir.

İşçi sınıfının mücadelesi yükselmektedir, bu mücadele şaflarına her geçen gün yeni unsurlar katarak ve zaafalarını aşarak güçlenmektedir. Bu yolda kararlılıkla ve sebatla ilerleyelim. İlerleyelim ki, yığıt Paris Komünçüleri'nin anısı mücadelemizde yaşasın. Komünçüler nasıl burjuvazinin kanemici diktatörlüğünü yerle bir ettillerse, iki süper devletin ve işbirlikçilerinin boynumuza geçirdikleri kölelik ve sömürü boyunduruğunu paramparça edelim.

HALKIN YOLU

Çağlayangil Rusya'ya neden gidiyor ?

Dışişleri Bakanı Çağlayangil'in bu ay içinde Sovyetler Birliği'ne gideceği açıklandı. Bu gezi neye hizmet ediyor?

Dünya halklarından yediği darbeler ve içine düştüğü iflah olmaz kriz yüzünden ABD emperyalizmi dünya üzerinde eski hakimiyetini koruyamıyor. Buna bağlı olarak son yıllarda ABD emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegemonyası da önemli ölçüde sarsıldı. Şimdi ABD emperyalistleri bu hegemonyalarını korumak için vargüçleriyle çalışıyorlar. Son olarak Clifford'un ziyaretini, ABD'nin Türkiye'ye as kerf yardımının yeni tasarıda 200 milyon dolara çıkarılması ile ABD, ülkemiz üzerindeki boyunduruğunu kuvvetlendirmeye çalışıyor.

ABD emperyalizmi gerilerken dünya pazarlarına göz diken ve bu uğurda her türlü araca başvuran Sovyet sosyal emperyalizminin ülkemizde de hegemonya kurma yolunda azgınca adımlar atıyor. Son yıllarda sosyal emperyalistler verdikleri kredilerle ekonominin jandarmalarına sızdılar, ülkemiz üzerinde malî bağımlılık yarattılar. Şimdi Sovyet-sosyal emperyalistleri ülke mizi ekonomik bakımdan daha fazla köleleştirmeye ve bu bağımlılığı siyasi bağımlılıkla birleştirmek için yeni hesaplar peşinde. Onlar işçi sınıfı ve çalışan halk için bir kölelik zinciri demek olan, siyasi belgesini, sözde "dostluk" anlaşmasının imzalanması için baskı yapıyorlar.

ABD'nin yeni çabaları, halkın ABD'ye karşı öfkesi ve mücadelesi ve ABD'nin eski gücünü koruyamaması yüzünden pek istedikleri hedefe ulaşamadı. Amerika'nın uşağı hakim sınıflar bu çabalardan umutlanmışlar, Sovyetlerde gelişen ilişkileri bir süre yavaşlatmaya çalışmışlardı. Bu umutları büyük oranda gerçekleştirence emperyalistlerin baskıları arttıkça, hakim sınıflar

YENİ ÇARLARIN BAŞI BREJNEV

inde Sovyetlere teslimiyet eğilimi yeniden piyasaya çıkmaktadır. İşte Çağlayangil'in Sovyetlere gezisi bu gelişmenin bir parçasıdır.

Çağlayangil'in gezisi halkımızı Rus sosyal emperyalizmine köleleştirmenin bir adımıdır. Çağlayangil'in gezisi halkın mücadelesinin sarstığı Faşist Diktatörlüğe yeni destekler arama yolunda bir adımdır.

Yeni Rus çarlarıyla yapılacak görüşmeler kölelik ve sömürden başka bir şey getirmeyecektir. Halk kitlelerini ne ABD'nin boyunduruğunu, ne de Rusya'yaköle olmayı istemiyor. Halk kitleleri Demokratik ve Bağımsız Türkiye istiyor. Milyonlarca halkı, ABD emperyalizmine, Rus sosyal emperyalizmine ve onlardan destek alan Faşist Diktatörlüğe karşı birleştirelim. İki süper devlet ve usaklarının hesaplarını, gerici emellerini bozalım. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini zafere ulaştırarak güç işçi sınıfı ve tüm halkın çelikten kollarındadır.

RUSYA İLE İŞBİRLİĞİNE HAYIR!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ
DEMOKRATİK TÜRKİYE!

kitleler üzerindeki sömürü kırbağı: DEVALÜASYON

Emperyalistlerin ve uzantısı hakim sınıfların kârlarını arttırmak ve ekonomik buhranın yükünü çalışan halkın sırtına daha fazla yıkmak için faşist MC paranın değerini dolara karşı % 6.1 olmak üzere % 15'e varan oranda düşürdü.

Emperyalistler ve özellikle iki süper devlet sermaye ihracı, borçlandırmalar, mal ihracı yoluyla artan oranlarda ülkeyi yağmalamakta, kendine daha doğrudan bağlama mücadelesi vermektedir. Bu durum ve emperyalistlerin içine düştükleri buhranın ülkemize bir kaç kat artarak yansımaları sonucu, bir yandan da dış borçlar, ödemeler ağırlığı, ithalat ve ihracat arasındaki oransızlık hızla büyümektedir. Diğer yandan enflasyon, işsizlik artmakta, kitleler sürekli yoksulluğa, açlığa, yoksulluğa itilirlen yaratılan degerler, zenginlikler hakim sınıfların ülkeyi yağmalayan emperyalistlerin elinde hızla toplanmaktadır. **Halkın sınıflar daha önceleri devalüasyon kararlarını ve onun yol açacağı sonuçları'nıh racatımızı arttırmak için bu yola**

başvurduk", "ekonomide canlanma olacak" kılıfları ile örtmeye çalışırken, şimdi "kur ayarlaması" adıyla sessizce geçiştirmeye çalışıyorlar. Son iki yıl içinde 9 defa "kur ayarlaması" adı altında yaptıkları devalüasyonla paranın değerini resmî olarak % 35'e varan oranlarda düşürdüler. Devalüasyon ne getirecektir?

Hayat pahalılığını, işsizliği ve enflasyon hızını büyütecek, yeni resmî zamlar getirecektir. Yaratılan değerlerin hakim sınıfların ve efendileri emperyalistlerin özelliği iki süper devletin ellerinde toplanması daha da hızlandıran dış borçları, ödemeler açığını daha da büyüterek emperyalist baskılarının artmasına yol açacaktır. İşçilerin sözde ücret artışları da hızla kaybolacaktır. Memurlar ve tüm sabit gelirli olanlar yaşamaları daha güç, daha dayanılmaz olacaktır. Yoksul köylüler daha fazla açlığa itilecek, üretici köylülerin tefeci-tüccar tarafından borçlandırılması hayat pahalılığının ağır baskısı, yoksulluğa ve açlığa itilme tehdidi büyücektir.

Rus generallerinin Türkiye'ye geleceği açıklandı:

YENİ ÇARLAR ÜLKEMİZİ ASKERİ YÖNDEN DE KÖLELESTİRMEK İSTİYOR

Ülkemizi yerüstü yeraltı kaynaklarına göz diken, ülkemiz halkını köleleştirmek için elinden geleni ardına koymayan Sovyet sosyal emperyalizmi ülkemiz üzerindeki hegemonya kurmak için yeni hamlelere girişiyor. Aslında bir kölelik zinciri demek olan sözde "dostluk" anlaşmasının imzalanması için Yeni Çarlar yoğun baskı yapıyorlar.

Son olarak Yeni Çarların sesi Moskova Radyosu, "Türkiye ile askeri ilişkileri geliştirebiliriz" diyor. Dünyayı yağmalamak için azgınca silahlanan sosyal emperyalistlerin Genelkurmay 2. başkanının ülkemize geleceği açıklanmıştır.

Yeni Çarlar milyonluk kredilerle yaratıkları malî bağımlılığı bir yandan ilerletmeye çalışırken, bir yandan da bu bağı askeri ve siyasi bağla birleştirmeye çalışmaktadır.

ABD emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegemonyasını eskisi gibi sürdürememesine bağlı olarak da faşist diktatörlük içinde çatışmalar artıyor, Rusya'ya teslimiyetçi faşistler ülkenin kapılarını daha fazla yeni Çarlara açma çabalarını artırıyorlar.

Emperyalizmin ve faşizmin bozrazını TRT televizyonunda 10 mart günü "Truman Doktrininin 30. yılı" adıyla bir program yayınlandı. Bu programda konuşanlar emperyalizme usaklıklarını bir kez daha utanmazca ortaya koydular. CIA'nın sadık adamı Metin Tokat, Türkiye'nin ABD'ye nasıl satıldığını zevkle anlattı. AP Senatörü Kâmuran İnan ve sadık Amerikancılarından A. Şükrü Esmer, "ABD'nin kendilerine yeterince yüz vermediğinden" uzun boylu yakınıp, pazara mal çıkarması bezirganlar gibi, "Aslında Türkiye'nin ABD için ne kadar önemli olduğu" yaygarasını yaptılar. Ama konuşmalarının sonunda K. İnan, "Rusya'ya ekonomik işbirliğinin çok iyi yürüdüğünden ve siyasi ilişkilerin de geliştiğinden" söz etti, aslında Avrupa ve tüm dünya için bir güvensizlik konferansı olan Helsinki Konferansı'na bağlılığını belirtti. A. Şükrü Esmer daha da ileri giderek, "Siyasi belgenin bir saldırmazlık anlaşması olduğunu ve bu belgenin imzalanmasının çok iyi olacağını" söyledi.

Tüm dünyayı azgınca yağmalamak için her türlü araca başvuran yeni Çarlar, kölelik anlaşmaları imzalatarak, ülkemizi siyasi ve askeri bakımdan da bağımlılık altına almak istiyorlar. Halka azgınca zulüm uygulayan faşist diktatörlüğün teslimiyetçi kesimleri de, Rusya'ya dayama yolunda adımlar atıyorlar.

Yüzyıldır çeşitli emperyalist mirrakların ve onların usaklarının boyunduruğu altında inleyen halkın Rus sosyal emperyalizmine köleliğe tahammülü yoktur. Ülkemizi yağmalamak için yeni planlar hazırlayan yeni Çarlara ve onların usaklarına karşı direnelim. Meydanlarda, fabrikalarda, kârlarda devrimci gur sesimizi yükseltelim: KÖLELİK VE ZULME HAYIR, YAŞASIN HALKIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

CHP YÖNETİCİLERİ HALKA DEĞİL REVİZYONİSTLERE HİZMET EDİYOR

Seçimlerin yaklaşması, hatta bir erken seçim ihtimalinin kuvvet kazanması üzerine, revizyonistler, "demokratik güçbirliği" adı altında faaliyetlerini yoğunlaştırdılar. Revizyonist TSİP, geçtiğimiz ay CHP'ye ve çeşitli kuruluşlara "demokratik güçbirliği" çağrısı yaptı. Revizyonist TIP'de, yine aynı konuda CHP'YE çağrıda bulundu ve ardından Ecevit ve Boran bir görüşme yaptılar. Öte yandan, efendileri Sovyet sosyal-emperyalistlerine sadakat toplantısı haline getiren DİSK yönetimine çöreklenmiş revizyonist sebekeler ile CHP arasında yakın işbirliği devam etmektedir.

Faşist saldırıların yoğunlaşması ve seçimler sırasında muhtemel baskıları öne sürerek, CHP'ye ve diğer kuruluşlara yaptıkları güçbirliği çağrılarıyla nefreti istismar etmekte ve kendi sosyal-faşist yüzlerini gizlemeye çalışmakta, hem de CHP'nin sırtından güçlenmeye çalışmaktadır. CHP yönetiminin sosyal-emperyalistlere karşı uzlaşıcı siyaseti ve oy hesapları revizyonistlerden medet umması, onların bu yöndeki çabalarını daha da arttırmaktadır. Ve yine revizyonistler, gerçek devrimcilerle ve yurtseverlerle karşı CHP ile daha sağlam bir ittifak kurmaya çalışıyorlar. Revizyonistler, bu karşıdevrimci ve halk düşmanı taktiklerini gerçekleştirmek için yönetiminin gaspettikleri çeşitli kitle örgütlerine gürültülü bir şekilde CHP'yi destekleme ve güçbirliği çağrıları yayınlamaktadır.

CHP yöneticileri ise hem AP'ye hem revizyonistlere el uzatmaktadır. "Demokrasi için" AP ile işbirliği yapmak istediklerini açıklamaktadırlar. Yine CHP yöneticileri, "akıllı sol" ilân ettikleri revizyonistlerle işbirliğini daha da ilerletmektedirler. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizin düşmanlarına; faşistlere ve revizyonistlere el uzatan CHP yönetimi, aynı zamanda gerçek devrimci ve yurtseverlere her fırsatta karşı çıkmaktadır.

Seçim ve oy hesaplarını her şeyin üstünde tutan CHP yönetimi, seçimlerde CHP'nin desteklenmesi konusunda revizyonistlerle çeşitli pazarlıklara girişmektedir.

Bir yandan ülkemizi Rus sosyal emperyalizmine satmakta birbirleriyle yarışanlarla gizli pazarlıklar yaparak bir yandan devrimcilerle ve yurtseverlerle bozuncular diye küfrederek halka hizmet edilmez. İki süper devlete ve işbirlikçilerine yarannak için her türlü yola başvururken, halkın bağımsızlık ve demokrasi isteğini önünde durmakla, halkın çıkarlarına değil, ülkemizi yağmalamak isteyenlerin çıkarlarına hizmet ediyor. CHP yöneticileri gizli pazarlıklarıyla halka değil, halk düşmanlarına hizmet ediyorlar. Halka hizmet etmenin yolu, iki süper devlete ve usaklarına karşı mücadele etmektir, devrimcilerle, yurtseverlerle halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesiyle birleşmekten geçer.

olduğunu tesbit etmek, Marksist sınıf tahlili yapmak gerekir.

Ancak Lenin hiç bir yerde savaşın Türkiye açısından hangi politikanın devamı olduğunu tahlil etmemiştir. Çünkü Lenin bir Rus sosyal-demokratıydı ve Rusya Türkiye'yi yağmalamak amacıyla savaşıyordu. "... Bir başka ülkenin sosyalisti 'kendi' ulusu ile savaşan bir ülkenin hükümetini ve burjuvazisini teşhir edemez, ve bunun tek nedeni o ülkenin dilini, tarihini, kendine has özelliklerini, vb., bilmemesi değildir, teşhir edemez çünkü böyle bir teşhir emperyalist entrikasının bir parçasıdır ve enternasyonalist bir görev değildir." (Lenin, Uluslararası Sosyalist Komiteye ve Büttün Sosyalist Partilere Başvuru İçin Tezler, Toplu Eserler, c. 23, s. 207). Lenin bütün ülkelerin sosyal-gövenlerini teşhir ediyordu. Ama, Türkiye'de kayda değer bir sosyalist hareket olmadığında Türkiye açısından durum tahliline Lenin'in yazılarında hiç raslamıyoruz.

Aydınlık, Lenin'in Türkiye'nin yağmalanmak istendiğine ilişkin sözlerinin neyi açıklayıp, neyi açıklamadığını anlamakla kalmamıştır. Aydınlık, Lenin'i tahrif ediyor. Şöyle yazıyor Aydınlık: "Lenin, emperyalist devletler arasında bir soygun kavgası olan bu savaşın, ezilen ülkeler için 'gerçek bir milli savaş' olduğunu belirtir" (abç, Aydınlık, sayı 72, s. 2). Bu, bilinci olarak Lenin'i tahrif etmektedir. Lenin bir çok yazısında 1914-17 savaşının sadece Sırbistan açısından milli savaş olduğunu açık açık belirtmiştir ve Aydınlık yazarlarının bunu bilmesini imkân-sızdır. Bugünkü oportünist tezlerine dayanarak bulmak için, Aydınlık Lenin'i "düzeltmeyi" bile göze almaktadır. İşte Lenin'in 1914-17 savaşında milli unsur üzerine yazdıkları:

"Şimdiki savaşta milli unsur yalnızca Sırbistan'ın Avusturya'ya karşı savaşıyla temsil edilmektedir... Yalnızca Sırbistan'la ve Sırp lar arasında uzun süredir devam eden, milyonları, 'halk kitlelerini' kapsayan bir milli kurtuluş hareketini, Sırbistan'ın Avusturya'ya karşı savaşında 'devam eden' bir hareketi bulabiliriz. Eğer savaş tecrit edilmiş olsaydı, yani genel Avrupa savaşı ile, İngiltere, Rusya, vb.'nin ben-cil ve yağmacı amaçlarıyla bağlantılı olmasaydı, Sırp burjuvazisinin başarısını istemek bütün sosyalistlerin görevi olurdu -şimdiki savaşta milli unsurdan çıkarılacak tek doğru ve tamamen kaçınılmaz sonuç ancak budur." (abç, Lenin, İkinci Enternasyonalin Çöküşü, Proleterya Devrimi ve Dö-nem Kautsky, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, s. 36, çeviriyi aslına göre gözden geçir-dik.)

Görüldüğü gibi, Lenin 1914-17 savaşının "ezilen ülkeler için" değil, sadece Sırbistan için milli savaş olduğunu açıkça belirtmektedir. Çünkü, Lenin tek tek ülkeler açısından savaşı tahlil ederken, o ülkenin ezen mi, yoksa ezilen mi olduğunu tesbit etmekle yetinmiyor, her bir ülke için savaşın hangi politikanın devamı olduğunu araştırıyor.

"Sırbistan için, yani bu savaşta katılanların belki de yüzde birini, savaş, burjuva kurtuluş hareketi 'politikasının bir devamıdır'. Geri kalan yüzde doksan dokuz içine, emperyalizmin, yani can çekilen burjuvazinin politikasının bir devamıdır. Bu politika ulusları kurtarmaya değil, soymaya yarar. Sırbistan'ı 'kurtarmak' ta olan' üçlü Antant, Sırbistan'ın özgürlüğünü, Avusturya'nın yağma edilmesini yaptığı yardıma karşılık, İtalyan emperyalizmine satıyor." (Aynı eser, s. 39).

Görüldüğü gibi Lenin savaşın sadece Sırbistan açısından milli savaş olduğunu tesbit ederken kistası bir ülkenin emperyalistlerce yağmalanmak istemesi değildir. Emperyalist büyük devletler Avusturya'ya yağmalamayı amaçlıyorlar ve yağmalıyorlar, ama Avusturya açısından savaş emperyalist bir savaş olma devam ediyor. Lenin, Marksist bir yaklaşımla savaşın hangi politika nın devamı olduğunu incelemektedir. Savaşın milli kurtuluş politikasının devamı olması da, bu savaşın desteklenmesini beraberinde getiriyor. Çünkü, "Sırbistan-Avusturya savaşındaki ulusal öge genel Avrupa savaşında ciddi bir önem taşımaz ve taşıyamaz" (Aynı eser, s. 38). 1914-17 emperyalist savaşında Arnavutluk'un, Avusturya'nın, Türkiye'nin ve Alman sömürgelerinin yağma edilmesine yardım etmezsiniz, Sırbistan'ın milli savaşın desteklemek mümkün değildir. Demokrasi mücadelesi bir bütündür. Parça bu-

tünün çıkarlarına uymazsa reddedilmelidir. Kaldı ki, Rusya'nın yenilgiden kurtarılmasını savunan sosyal-gövenleri eleştiren Lenin şöyle yazıyor:

"Hem bu yağmacı emperyalist savaşta, savaştan ülkeler proleteryanın uluslararası dayanışmasının gereğini savunmak, hem de bu ülkelerin birini yenilgiden 'kurtarma' hakkında sözlerle izin vermek halis iki yüz-lülüktür ve kişinin deklarasyonlarının boş laftan ve sahte söylevlerden öte bir şey olmadığını anlamına gelir. Burada, proleteryanın taktiklerinin belli bir zamanda, belli bir ülkenin askeri durumuna bağlı olduğu kastediliyor; eğer bu doğru olsa Fransız sosyal-gövenleri de Avusturya'ya da Türkiye'yi 'yenilgiden kurtarmaya' yardım ederken haklı olurlardı." (Lenin, Örgütlenme Komitesinin ve Çkhkidede Grubunun Kendi Politikaları Var mı? Toplu Eserler, c. 22, s. 134).

Görüldüğü gibi Lenin proleteryanın taktikleri açısından Türkiye'yi Sırbistan'la değil, Avusturya ile ve Türkiye'yi yağmalamak için savaşan Rusya ile paralelleştirebilmektedir. Yukarıdaki sözlerde Çanak-kale - milli savaş, Kafkasya - emperyalist savaş "ayrımının" izi var mı, yoksa Lenin tam da butür "tahillileri" mi eleştiriyor?

Lenin 1914-17 savaşının "ezilen ülkeler için 'gerçek bir milli savaş' olduğunu hiç bir yerde belirtmemiştir. Tersini ise, yani savaşın yalnızca Sırbistan açısından milli savaş olduğunu ise pek çok yazısında söylemiştir. Bugünkü oportünist tezlerine dayanarak arayan Aydınlık, Lenin'i tahrif ediyor. Lenin bir savaşın milli savaş olup olmadığını, o ülkenin emperyalistlerce yağmalanmak istenip istenmemesine bakarak değil, o ülke açısından savaşın hangi politika nın devamı olduğunu bakarak tesbit ediyor:

1789-1871 arasında "Avrupa'daki savaşların çoğu şüphe götürmez bir şekilde 'halkın en önemli çıkarları' ile, yani milyonlarca kişiyi kapsayan güçlü bir burjuvazilerci milli kurtuluş hareketiyle, feodalizm min, mutlakiyetçiliğin ve yabancı baskının yıkılmasıyla bağlantılıydı. 'Anavatanın savunulması' kavramı, kendini ortaçağcılıktan kurtaran bir burjuva ulusun savunması kavramı, ancak bu temel üzerinde yükseldi. Sosyalistler yalnızca bu anlamda 'anavatanın savunmasını' tanırlar. Bugün bile bu anlamda anavatan savunması tanımlanabilir; Örneğin, İran ya da Çin'in Rusya'ya da İngiltere'ye karşı, Türkiye'nin Almanya ya da Rusya'ya karşı, Arnavutluk'un Avusturya ya da İtalya'ya karşı savunulması, vb." (Oportünizm ve İkinci Enternasyonalin Çöküşü, Toplu Eserler, c. 21, s. 439-40- aynı adlı ve Türkiye çevrilmiş olan yazıdan ayrı bir yazı.)

Görüldüğü gibi Lenin Türkiye açısından emperyalist tahakküm ve yağma karşı, Almanya'ya ya da Rusya'ya karşı gerçek milli savaşın, anavatan savunmasının objektif şartlarının var olduğunu tesbit ediyor. Türkiye'nin gelecekte yürüteceği bir savaşın, busavaş "milyonlarca kişiyi kapsayan bir burjuva-ilerici milli kurtuluş hareketiyle" bağlantılıysa, "feodalizmin, mutlakiyetçiliğin ve yabancı baskının yıkılması" siyasetinin bir devamı ise milli savaş, "anavatan savunması" olacağını tesbit ediyor. Aydınlık ise "vatan" sözcüğünün büyümesine kapılıp kavramının tarih-i, siyasi ve sınıfsal anlamını kavramadan Osmanlı Devletinin Alman emperyalizmi ile ittifak halinde yürüttüğü bir savaşın Türkiye topraklarındaki kısmını anavatan savunması olarak "tesbit" ediyor!

Gerçekler devrimcidir. Aydınlık ülkemizdeki proleter devrimci hareketin biling düzeyini vahim bir şekilde küçümüyor ve sonuç olarak burjuva-gövenlerle paralel düşmekten kurtulmuyor. Böyle yaparken Aydınlık yakın geçmişindeki devrimci - proleter yönleri de reddetmektedir. 1974 yılında Aydınlık yayınları arasında çıkan Savunma adlı kitapta, ayrıntılı olmamakla birlikte Türkiye açısından l. emperyalist savaşın Marksist bir tahliline rastlıyoruz (Bak, Savunma, Aydınlık Yayınları, s. 150-51-52). Savunma'da savaşın Türkiye açısından esas yönünün emperyalist yağmacı karşı vatan savunması olduğuna ilişkin tek bir sözcük yok. Bu kanıt ta, Aydınlık'ın son zamanlarda iyice temellendirmeye başladığı oportünist tezlerle yönünü 1968'lere, darbeci-milliyetçi revizyonist geçmişine döndürmeye başladığı endişemizi kuvvetlendiren yeni bir kanıt.

1914'lerde Türkiye burjuva-demokratik hareketlerin yeni yeni gelişip, büyüdüğü bir

ülkeydi. 1908 devrimi emperyalizmin sınırları içinde reformist bir hareketle sonuçlanmış, kalıcı hiç bir sonuç vermemiştir. Bu hareket feodal boyunduruğu yıkmamakla kalmamış, emperyalist boyunduruğun daha da pekişmesiyle sonuçlanmıştı. Siyasi iktidarı ellerinde bulunduran büyük toprak sahipleri (ve başları olan padişah) ve komrador burjuvazi Türkiye'yi Alman emperyalizminin mali ve askeri vasalına dönüştürdüler. Türkiye açısından bu savaş, ordular ister Çanakale'de dursun, ister Kafkasya, ya da Suriye'de, birincisi yükselen Alman emperyalizminin sömürgeleri, ezilen ve geri ülkeleri ele geçirme, yağmalama siyasetinin bir devamıydı. Osmanlı Hükümeti ve ordusu Alman emperyalistlerinin elinde bir araçtan başka bir şey değildi ve bunun objektif temeli de mali ve askeri bakımdan Alman emperyalizmine bağımlılıktı. İkinci olarak, Osmanlı Hükümetinin feodal devletin sınırları içindeki milli hareketleri ezme siyasetinin bir devamıydı. Ancak bu ikinci yön savaşın Türkiye açısından niteliğini belirlemez, talidir. Savaşın Türkiye açısından nitelik belirleyici yönü Alman emperyalizminin emperyalist siyasetinin bir devamı olmasıdır, yoksa feodal-gerici bir savaş olması değil. Aydınlık bir savaşın sadece emperyalist büyük devletler açısından değil, onlarla ittifak halinde devletler açısından da emperyalist savaş olabileceğini gözlerden gizlemeye çalışıyor. "Emperyalist Büyük Devletler ... veya Büyük Devletlerle ittifak içindeki devletler arasındaki bir savaş emperyalist bir savaştır. 1914-16 savaşı böyle bir savaştır. Ve bu savaşta 'anavatan savunması' bir aldatmacadır, savaşı haklı çıkarmak çabasıdır." (Lenin, Marksizmin Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm, Koral Ya. s. 36). Bu cümle hiç yanlış anlaşılacak kadar açıktır ve Aydınlık bu kitapta Lenin'in ezilen ülkeler açısından 14-17 savaşının gerçek milli savaş olduğunu söylediğini ileri sürüyor. Daha açık bir cümle aktaralım Lenin'den: "küçük ülkeler de, bu emperyalist çağda en tipik olan, emperyalist savaşlarda 'anavutların' savunamazlar." (ay. es. s. 96). Aydınlık bu cümleden çok ürkektir, ama biz ürkmüyoruz. Bu cümleyi sadece l. emperyalist savaş açısından aydınlatıcı olarak alıyoruz.

1. emperyalist savaşın en önemli özelliği, bu savaşta Sırbistan dışında (% 1) milli yönün olmaması, Sırbistan savaş açısından çok önemsiz olduğundan savaşın tek bir emperyalist savaş sürecinden ibaret olmasıdır. Sürecin niteliğini emperyalist savaş belirliyordu ve bunun zıttı genel olarak devrimci iş savaşı. "Devrimci Sosyal-Demokrasinin bugün yaptığı iş savaş çağrısı, proleteryanın burjuvaziye karşı, ilerici kapitalist ülkelerde kapitalist sınıfların mülksüzleştirilmesi için ve Rusya'da demokratik devrim için ... genel olarak daha geri monarşist ülkelerde cumhuriyet kurulması için, vb. silahlı mücadelesidir." (Lenin, RSDİP Yurtdışı Grupları Konferansı, Top. Es. c. 21, s. 160).

Buna karşılık, emperyalist savaş milli uyanışı çok hızlandırıyor ve Türkiye gibi ülkelerde "gerçek milli savaş"ların objektif ve subjektif şartlarını çok olgunlaştırıyordu. Emperyalist savaş, Ekim İhtilali ve Türkiye'nin sömürgeleştirilmesi Türkiye'de güçlü bir milli kurtuluş hareketi doğurdu. 1914-18 savaşından farklı olarak 1920'den sonraki milli kurtuluş savaşının temelini "kitle halinde milli hareketlerin uzun bir süreci" oluştuyordu. Bu milli savaş emperyalist yağmacılar yanında emperyalizme satan İstanbul Hükümetini ve padişahlığı da hedef almak zorundaydı ve nitekim aldı da. Bu geniş halk kitlelerinin milli uyanışının ve mücadelelerin bir ürünü olan savaş emperyalistlerle değil, dünya proleteryasıyla, özellikle Sovyet Rusya ile ittifak yapmak zorundaydı ve burjuva önderliğe rağmen yaptı. Türkiye açısından 1914-18 savaşı ve Milli Kurtuluş Savaşı birbirine taban tabana zıt iki siyasetin devamıydı. Bu ikisavaştan birbirinin devamı olduğunu savunan Aydınlık bilinci bir şekilde burjuva-milliyetçi görüşlerin propagandasını yapmaktadır.

Aydınlık oportünist tezlerini safsatalarla temellendirmeye çalışıyor

Aydınlık neden bu burjuva-milliyetçi görüşlerin propagandasını yapıyor? Aydin-

AYDINLIK ELESTİRİSİ (I)

Giriş

Aydınlık dergisi şubat 1977 tarihli 72. sayısında "Yurt Savunması Üzerine" başlıklı bir yazı yayınladı. Aydınlik'in siyasetinde görülen sınıf uzlaşması eğilimini çok açık sergileyen bu yazıyı ve genel olarak Aydınlik'in oportünist eğilimlerini ayrıntılı bir şekilde eleştirmek, proleter devrimci saflardaki bu burjuvaziyle uzlaşma eğilimini açığa çıkarıp, mahkûm etmek, genel olarak proleter devrimci saflarda ve özel olarak Aydınlik taraftarları arasında devrimci proleter çizgi ile sınıf uzlaşması çizgisi arasındaki mücadelenin derinleşmesi uğruna kararlı bir mücadele yürütmek vazgeçilemez ve ertelenemez bir görevdir. Aydınlik saflarındaki proleter devrimci yön ancak bu mücadele sürecinde oportünist yönü köklü bir şekilde alt edecektir ve

ancak bu mücadelenin zafere ulaşmasıyla Aydınlik taraftarları proleter devrimcilerle birleşmenin öndeki engelleri yok edilebilecektir. Halkın Yolu, Aydınlik'in oportünist eğilimini teşhir ederken, revizyonist Mihri Belli ile ittifak döneminden miras kalan gerici "PDA düşmanlığıyla" mücadeleye eskisinden daha da fazla önem verecek, Aydınlik'in temsil ettiği özgül devrimci mirası inkâr eden, M. Belli ile ittifak halindeki Guaveracı çizgiyi en doğru çizgi olarak ele alan, köklü bir özleştirirye yönelmek yerine, "her şeye rağmen, en yanlış olduğumuz dönemde bile PDA'dan daha doğruyduk" diyerek revizyonizme göz kırpan anlayışa karşı ve Aydınlik saflarında bugün var olan proleter devrimci birikimi gözardı etme sorumsuzluğuna karşı mücadele

leye kararlılıkla devam edecektir. Halkın Yolu taraftarları Aydınlik'in oportünist eğilimine karşı mücadeleyi bu dergi taraftarları ile araya duvarlar örme aracı olarak değil, mevcut duvarları yıkma aracı olarak ele almalı ve bu kampanyayı proleter devrimcilerin birliği yönünde ileri adımların atılması amacıyla tabi kılarak yürütmeliler.

Halkın Yolu, Aydınlik ve Halkın Sesi'nin temsil ettiği ve üzerine ince bir "Marksist cila çekerek" derinleştirdiği burjuvazi ile uzlaşma eğilimini ve oportünist tezlerini bir seri yazı ile eleştirecek ve Aydınlik ve Halkın Sesi'nin oportünist tezlerinin eleştirisini derinleştirecektir. Halkın Yolu'nun bu sayısında çıkan yazı bunlardan ilkidir.

Aydınlık Lenin'i ve tarihi tahrif ediyor I. PAYLAŞIM SAVAŞI KONUSUNDA AYDINLIK'ın OPORTUNİST TAHLİLİ

Aydınlık dergisi "Yurt Savunması Üzerine" başlıklı yazıya şaşırtıcı ama hiçte yni olmayan bir tezle giriyor:

"...Almanların safında savaşa giren yarı-sömürge Osmanlı Devleti esas olarak bir paylaşım savaşı vermiyor, tam tersine paylaşım savaşının konusu oluyordu. Gerçi Osmanlı orduları örneğin Kafkasya'da sürüldükleri zaman Alman emperyalizminin yağma savaşının aleti durumundaydılar. Fakat Türkiye açısından savaşın esas yönü, emperyalist yağmaya karşı bir savunma savaşıydı. Bu yön, kendini en güçlü bir şekilde Çanakkale savaşında göstermektedir." (Aydınlık, s. 72, sf. 2).

Aydınlık dergisi nasıl oluyor da, böyle-sine temelden yanlış, anti-Marksist bir tahlili, Lenin'in I. emperyalist savaşa ilişkin her yazısında çürütülen bir oportünist tezi 1977 yılında birden öne sürüyor? Bu öneşimsi bir hata, bir kalem sürmesi midir? Öyle olsaydı bu konu üzerinde durmak gereğini duymayacaktık. Tali bir hata, bir kalem sürmesi üzerinde gürlütlü ko parmak dikkatleri günün acil siyasi sorunlarından uzaklaştırmak ve proleter devrimci hareketi zayıflatmaktan başka bir sonuç vermez. Ancak, bu konunun Aydınlik tarafından gündeme getirilmesindeki amaç açıktır: Aydınlik yurt savunması konusundaki bugünkü oportünist tezlerini kabul ettirebilmek için, çok eski bir oportünist tezi ısıtıp, "proleter devrimci" yaftası altında ortaya sürmektedir. O halde, bu konunun üzerine gitmek, vazgeçilmez bir görev oluyor.

Savaş politikanın başka araçlarla devamıdır

Her savaş politikanın başka araçlarla devamıdır. Marksistler çeşitli savaşları tahlil ederken ve çeşitli savaşlar karşısında tutumlarını saptarken, Clausewitz'in bu ünlü sözünü göz önünde bulundururlar. Savaşları tahlil ederken, Lenin'in deyişleriyle bir "filisten" için önemli olan kimin kime saldırdığı, kimin kimin ülkesini işgal ettiği, "orduların nerede durduğu, o anda kimin kazandığıdır". Marksistler ise, "savaş öncesi izlenen siyaseti, savaşa götüren ve savaşı ortaya çıkaran siyaseti", "savaşta hangi meselelerin tehlikede olduğunu, savaşı hangi sınıfların verdığını ve hangi siyasi hedeflerle verdiğini" incelerler (Lenin, Marksizmin Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm, Koral Yayınları, s. 35).

Aydınlık ise filisten tahlille, Marksist tahlili kaynaştırmaya çalışmaktadır: 1914-18 savaşı emperyalist büyük devletler açısından bir yağma savaşıydı. Türkiye yağma edilmek istenen ülkelerin başında geliyordu. O halde Türkiye açısından savaş emperyalist yağmaya karşı savunma savaşıydı. "Peki, Osmanlı orduları Kafkasya'da da mı emperyalist yağmaya karşı yurtlarını savunuyorlardı?" diye sorulacak korkusuyla (ya da kendi kendine bu soruyu sorarak), hemen ekliyor: Kafkasya'da Alman emperyalizminin yağmacı çıkarlarını savunuyorlardı, Çanak-

kale'de ise emperyalist yağmaya karşı kendi vatanlarını!

1914-18 savaşının yeniden paylaşım savaşı, emperyalist yağma savaşı olduğu ve Türkiye'nin yağmalanmak istenen ülkelerin başında geldiği doğrudur. Ama Aydınlik'unutuyor ki, henüz sadece emperyalist büyük devletler açısından savaşın hangi politikanın devamı olduğu sorusuna cevap vermiştir. Ortada hâlâ cevaplandırılması gereken asıl soru var: Emperyalist büyük devletler dışındaki kalan çeşitli ülkeler açısından ve Türkiye açısından savaş hangi politikanın devamıdır? Türkiye açısından "savaş öncesi izlenen siyaset", "savaşa götüren ve savaşı ortaya çıkaran siyaset" nedir? Türkiye açısından "savaşta hangi meseleler tehlikede", "savaşta hangi sınıflar" veriyor ve "hangi siyasi hedeflerle" veriyor? Aydınlik bu soruları sormak gereğini bile duymuyor. Emperyalist büyük devletler açısından savaş Türkiye'yi vb., yağmalama siyasetinin bir devamı olduğuna göre, Türkiye açısından savaş anlamak için orduların ne rededildiğine bakmak gerekir. Kafkasya'da ise emperyalist, Çanakkale'de ise emperyalist yağmaya karşı savunma savaşıdır: İşte Aydınlik'in verdiği cevap bundan ibarettir.

Biz orduların nerede durduğunu sormayı aklımıza getirmemiştik. Ama, Aydınlik'ın cevabını gözden geçirin hemen dilimizin ucuna bir soru geldi. "Çankalar" Çanakkale'de savaşırken, ya da Çekler Galiciya cephesinde savaşırken İngiliz-Fransız-Rus ve Alman-Avusturya emperyalist ittifaklarının yağmacı amaçları uğruna savaşıyorlardı, bunu anlıyoruz. Peki, ama Çekler avusturyalıların toprakları üzerinde çarpışırken İngiliz-Fransız-Rus emperyalistlerinin yağmasına karşı kendi vatanlarını savunmuş olurlardı? Bu soruyu sorarken Aydınlik yazılarının öfkesini görür gibi oluyoruz: "Sömürgelerle ya da Çekler gibi o dönemde siyasi bağımsızlığı olmayan bir ulusla kısmen de olsa siyasi bağımsızlığa sahip Osmanlı Devletini nasıl karşılaştı-rır-sınız?" Gerçekten de o dönemde Çekler henüz devlet bağımsızlığını kazanmamış bir ulustu ve ezen ulusun ordusunda, yani Avusturya ordusunda savaşıyorlardı. Ve ister vatanlarından uzakta Galiciya cephesinde savaşınsınlar, ister anavatan toprakları üzerinde savaşınsınlar, birinci emperyalist savaşa Çekler Alman-Avusturya emperyalist ittifakının yağmacı amaçları uğruna savaşıyorlardı. Bu nedenledir ki, Çekler savaşa ve Avusturya'ya karşı başkaldırdılar ve başkaldıran Çek birlikleri Avusturya hükümeti tarafından kurşuna dizildi.

Ama, işte bu gibi olaylar üzerinedir ki Lenin şunları yazıyor: "Siyasi alanda, emperyalist savaş, İrlanda ve Çek 'olaylarını' (yani ayaklanmaları ya da bir çok alayın toplu halde savaşı terketmesi) göze almaktansa, savaşa siyasi bakımdan bağımsız ama mali bakımdan bağımlı küçük uluslarla ittifak yapmanın emperyalistler açısından bazen çok daha avantajlı olduğunu gösterdi." (Uluslararası Sosyalist Komite-

ye ve Bütün Sosyalist Partilere Başvuru İçin Tezler, Toplu Eserler, cilt 23, s.213) Demek ki, siyasi bağımsızlığın olması "emperyalist yağmaya karşı vatan savunması"te zine bir kanıt olarak ileri sürülemez.

Zaten bir savaşı tahlil ederken, herhangi bir yarı-sömürge ülkenin korunacak siyasi bağımsızlığı, korunacak devlet egemenliği olduğu gerçeğinden hareket ederek, savaşın hangi politikanın devamı olduğuna bakmaksızın, bu ülkenin yer aldığı her savaşın emperyalist yağmaya karşı vatan savunması olduğunu ileri sürmek Marksist sınıf tahlilinden tümüyle uzak olmak demektir. Aydınlik Türkiye açısından 1914-18 savaşını incelerken de, gelecekteki muhtemel savaşları, özellikle muhtemel bir sosyal-emperyalist saldırıya karşı savaşı incelerken de bize tam da böyle filisten tahliller sunmaktadır. Ama, bu konuya ayrıntılı bir şekilde daha sonraki yazılarda gireceğiz.

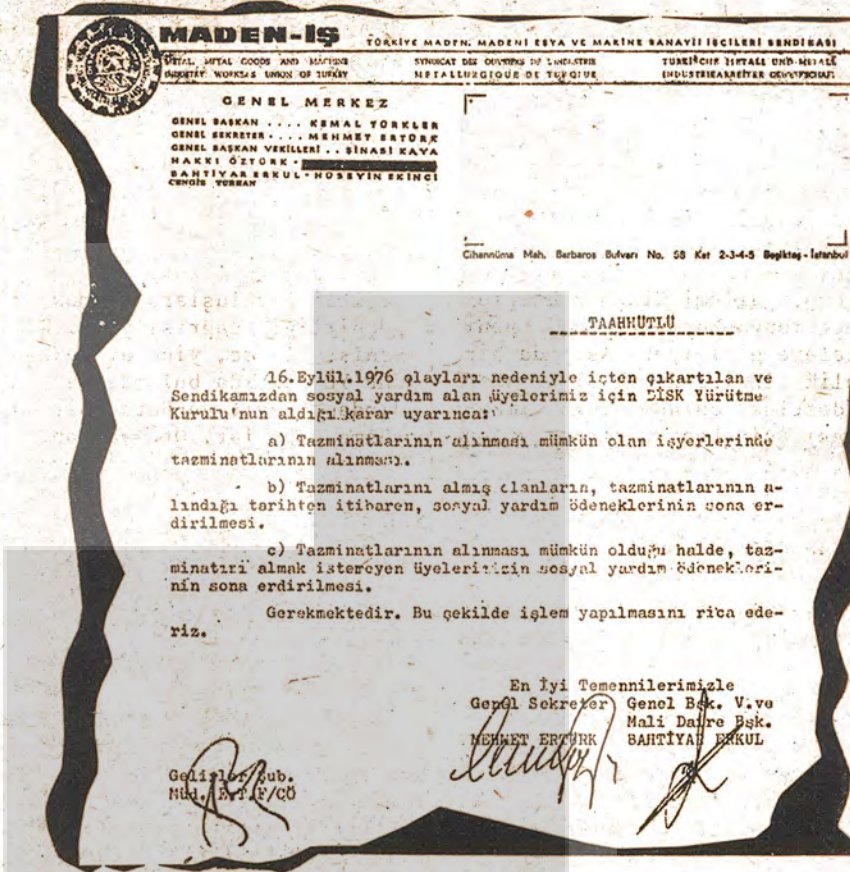
Aydınlık 1914-18 savaşının Türkiye açısından hangi siyasetin devamı olduğu sorusuna cevap vermemiştir ve veremez de. Çünkü Aydınlik bu sorunun yalnızca emperyalist büyük devletler açısından sorulmasını sağlayabilmektedir. Konu emperyalistlerin yağmalamayı amaçladıkları ülkelere ve Türkiye'ye gelince, Aydınlik Marksist sınıf tahlilini bir kenara atmaktadır. Sonuç, "vatan" kavramının tarihi, siyasi ve sınıfsal anlamlarından koparılıp, yağmalanmak istenen bir coğrafi toprak parçasına indirgemesidir. Bu filisten yaklaşım terk edilmedikçe, savaşın hangi siyasetin devamı olduğu incelenmedikçe Türkiye açısından ne 1914-18 savaşının, ne de gelecekteki muhtemel savaşların niteliğinin doğru olarak saptanması mümkün değildir.

Aydınlık Lenin'i "düzeltiyor"

Aydınlık, Türkiye açısından 1914-18 savaşının emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı olduğunu ileri süren tezini Lenin'den alıntılarla kanıtlamaya çalışıyor.

Aydınlık'a göre, her iki tarafın da savaşta amacının Türkiye'yi vb. soymak olduğunu söyleyen Lenin, bu sözleriyle savaşın "Türkiye açısından nasıl bir savaş olduğu" sorusunun cevabını vermektedir! Açıkça ki, Lenin her iki tarafın da Türkiye'yi vb. soymayı amaçladıklarını söylerken yalnızca savaşın emperyalist büyük devletler açısından hangi politikanın devamı olduğu sorusuna cevap vermektedir. Aydınlik'a bu yetiyor, ama Marksist tahlil bununla yetimmez. Emperyalist büyük devletler Avusturya'ya da yağmalamak amacıyla savaşıyorlardı. Bundan kalkınıp, Avusturya açısından savaşın emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı olduğunu mu söyleyeceğiz! Bunu savunana Lenin'in verdiği isim Plekhanov ya da Kautsky'ye verdiği isimden farklı değildir! Sosyal-gövenizm. Avusturya ve Türkiye'nin yağmalanmak istendiği açıktır. Ama her iki ülkenin verdiği savaşın niteliğini saptamak için bunu bilmek yetmez. Her iki ülke açısından da savaşın hangi politikanın devamı

Revizyonist DİSK yöneticilerinin ihanet belgesi

Revizyonist DİSK yöneticileri, bir süre önce yukarıda metnini yayınladığımız kararı aldılar. Bu karar, DİSK yönetimine çökerekmiş olan revizyonist sendika ağalarının işçi sınıfına karşı ihanetlerin en açık örneklerinden biridir.

Bu kararda, işçi sınıfının DGM'lere karşı şanlı devrimci direnişine revizyonist sendika ağaları "16 Eylül olayları" diye nitelendirilmiştir. Onlar bu devrimci mücadeleye "olaylar" diyerek küfrediyorlar, burjuva basında ve karşı devrimci yüzlerini sergiliyorlar. Meydanlarda "DGM'yi ezdik" diye bağırarak sahtekârların gerçek yüzü işt budur. Hayır, DGM'leri işçi sınıfının devrimci mücadelesi ezdi ve Rusya'nın ülkemi yağmalamasına hizmet eden sizler, bu mücadeleyi baltalamak, engellemek için elinizden ne geldiyse yaptınız.

Revizyonist sendika ağaları devrimci işçilerin iştan atılmalarını önlemek için parmaklarını bile oynatmadılar. Dahası, patronlarla elbirliğiyle işçilerin iştan atılmalarını kolaylaştırdılar, devrimci işçileri iştan attırdılar. Kararda revizyonist sendika ağaları "tazminatlarının alınması mümkün olan işyerlerinde tazminatlarının alınması" diye buyuruyorlar. Bu ne demektir? Bu şudur demektir: İşçi sınıfının sırtına basarak, Rus Sosyal Emperyalizminin ülkemizi yağmalaması için ellerinden ne gelirse yapmaktadır.

Ama onlar şunu iyi bilsinler: DİSK sahipsiz değildir. İşçi sınıfı size güvenmiyor ve sizin alçakça çabalarınıza rağmen mücadeleye atılıyor. DGM'yi yıkan işçi sınıfı sizin de hegemanyanızı yıkacak, DİSK'i, işçi sınıfının sınıf sendikası yapacaktır.

Onlar şunu iyi bilsinler ki, bağımsızlık ve demokrasinin en kararlı savunucusu olan işçi sınıfı bütün çalışan halkın en ön safında iki süper devlet ve iş birlikçileriyle mücadelesinde sosyal emperyalizminin şakalarına karşı gereken dersi verecektir.

revizyonist sendika ağaları ceplerini şişiriyorlar ve devrimci lere, yurtseverlere daha azgınca saldırınsınlar diye sosyal-faşist İGD'li beslemeleri silahla gürgen sopalarla donatıyorlar.

İşçilerin bu oyunu bozup, tazminat almayı reddetmeleri ve yeniden işe girmek için direnme leri durumunda revizyonist DİSK yöneticileri şöylebuyuruyorlar: "Tazminatlarını almak istemeyen işçilerimizin sosyal yardım ödeneklerini sona erdirmemesi!" Yani onlar işe alınmak için direnen işçilere şöyle demektedirler: "Ya tazminatını al mücadeleyi bırak ya da ben sana ödeneği keser, seni açlığa mahkûm ederim, patronun seni açlığa terk etmesini kabullemiyor-san, seni ben açlığa terkederim mücadeleye senin neyine?" Revizyonist sendika ağalarının işçi düşmanı yüzleri işte budur. DİSK onların çiftliği midir ki, işte dikleri zaman işçilerin ödeneklerini kesiyorlar? Bu ne çüret-tir ki, binlerce işçinin aidatlarından ödenen bu ödenekler devrimci işçilere karşı bir açık tehdidi olarak kullanılmaktadır.

DİSK yönetimini gaspeden bu hainler şebekesi, işçi sınıfının mücadelesine azgınca saldırıyorlar. Onlar, işçi sınıfının sessiz köleler haline getirmek istiyorlar. Bu hainler şimdi "Yaşasın Sovyetler Birliği" yavaşlarını basanlardır. Onlar işçi sınıfının sırtına basarak, Rus Sosyal Emperyalizminin ülkemizi yağmalaması için ellerinden ne gelirse yapmaktadır.

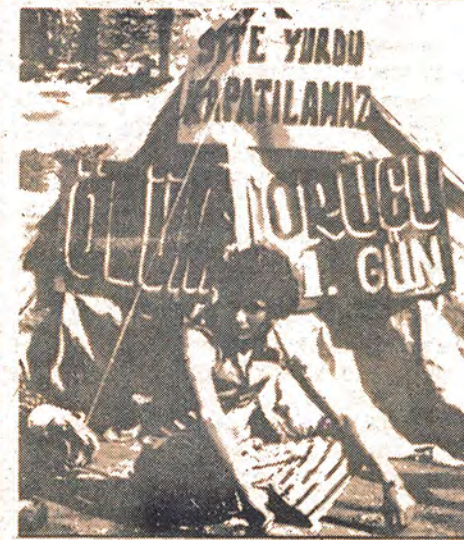
Ama onlar şunu iyi bilsinler ki, bağımsızlık ve demokrasinin en kararlı savunucusu olan işçi sınıfı bütün çalışan halkın en ön safında iki süper devlet ve iş birlikçileriyle mücadelesinde sosyal emperyalizminin şakalarına karşı gereken dersi verecektir.

12 mart faşistlerinin katlettiği A.MUHARREM ÇİÇEK'i anıyoruz

Amerikancı faşistler kurşunu, tomonları, işkenceleriyle halkın üzerine terör estirdikleri, halkın evlatlarını öldürdükleri 12 Mart günlerinde zafer kazanmış edasıyla geriniyorlardı. Halkımızın Amerikan emperyalistleri ne ve 12 Mart faşist diktatörlüğüne öfkesi ve mücadelesi durmadan büyüdü ve Amerikan emperyalistlerinin tepesine Asya halklarının yumruğu öyle bir indi ki, onlar artık zulmü ve köleliği eskisi gibi sürdüremez oldular. Amerikan emperyalizmi Asya'dan kovuldu.

12 Mart faşist diktatörlüğüne karşı ülkesinin bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna sayısız devrimci mücadeleye atıldı. Bunlardan

biri olan Muharrem Çiçek yoldaş, 12 Mart cellâtlarına karşı mücadeleye etti ve direndiğinde faşist cellâtlar Muharrem'in üzerine kurşun yağdırdılar, onu öldürdüler. Onu halkımızın mücadelesinden koparmak, devrimci düşüncelerini yoketmek istediler. Ama bunlar boşuna... Faşist katiller Muharrem'leri yokedemedi, halkın özgürlük ateşini söndüremediler. Bizim gücümüz boy verdiğimiz halkın toprağındadır. O toprak ki, nice yığıtları bağrında çiçeklenirdi. Bizim gücümüz militan proleteryanın çeliktan yumruğundadır. Bu güçle size vuracağız, bu güçle sizin kölelik, yoksulluk ve acıdan başkari şey olmayan iktidarınızı başınıza yıkacağız.

SİTE YURDU KAPATILAMAZ !

Yurtları karargâhları haline getirerek devrimcilere saldıran faşistler de devrimci ve yurtsever öğrencilerin kaldığı Site Yurdunu kapatmak istediler. Site yurdunu kapatma teşebbüslerine karşı öğrenciler direnişe geçtiler. Bunu 8 ilim orucu ve yürüyüşlerle protesto ettiler. Öğrencilerin kararlı mücadelesi sonunda faşistler geri çekildi. Öğrencilerin kararlı mücadelesi ile Site Yurdu kapatılamayacaktır.

TÖB-DER Genel Merkez yöneticileri 20 TÖB-DER şubelerini feshekti: FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YAPAMADIĞINI SOSYAL FAŞİST G. GAZİOĞLU YAPIYOR

Faşist diktatörlüğün, faşist Ankara Valisi Durmuş Yalçın'ın yapamadığını TÖB-DER Genel Merkezine yuvalanan revizyonist yöneticiler 20 TÖB-DER şubelerini feshederken yapmaya çalışıyor. Onlar, Gaziantep, Üsküdar, Uşak, Kırşehir, Bolu, Kayseri, Pazar, Mazgirt, Hozat, Pülümür, Pertek, Seyitgazi, Afşin, Sungurlu, Konya, Dursunbey, Akçadağ, İnebolu, Eşme, Viranşehir şubelerini feshetme kararına, yurtsever devrimci öğretmenlerin ve halkın düşmanı olduklarını, saldırgan sosyal-faşist yüzleri açıkça ortaya koyuyorlar. TÖB-DER kitlesi bu kararı nefretle karşılamaktadır. Yurtsever anti-faşist öğretmenler şöyle diyor:

"Faşist diktatörlüğün ve faşist MC'nin tüm tertip ve baskılara rağmen kapatmadığı; üyele-

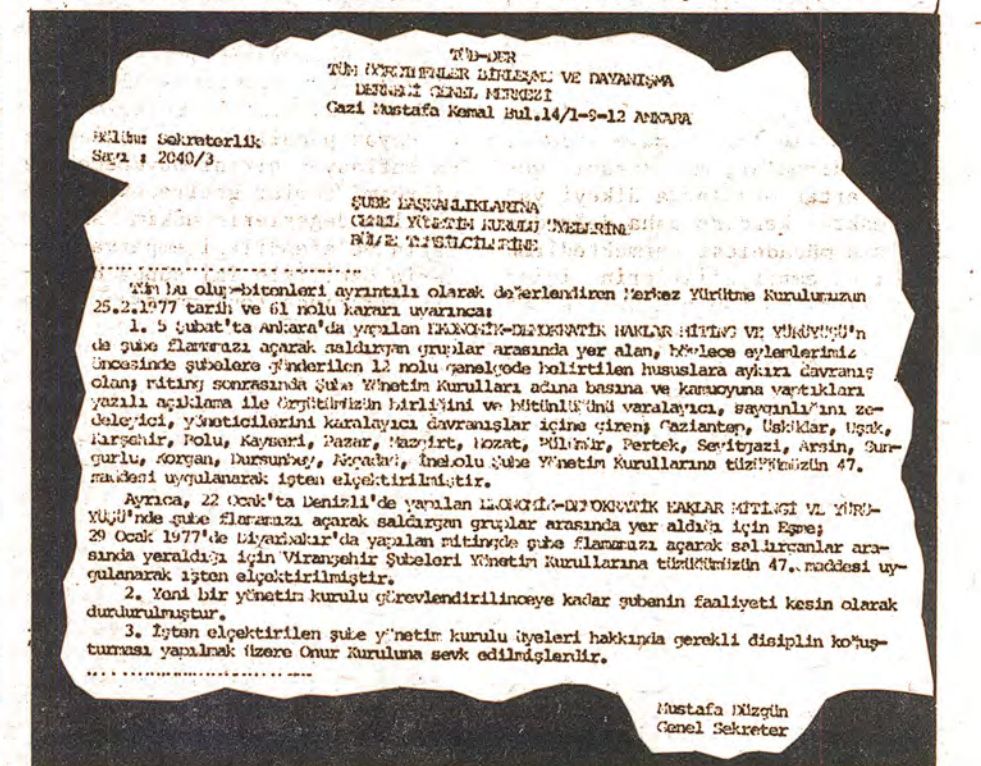
rini kıyımla, sürgünle yıldırma-dığı TÖB-DER şubelerini sosyal faşistler feshettiler, üyeleri, örgütten ihraç etmek için harekete geçtiler.

Sosyal-faşistlerin tüm baskı ve tertipleri, öğretmenlerin iki süper devlete, faşizme ve sosyal faşizme karşı olan mücadelesini durduramaz. Öğretmenlerin, sosyal-faşizme faşizm, revizyonizme karşı mücadelesi tüm devrimci yurtsever, anti-faşistlerin birliğiyle başa riya ulaşacaktır. Öğretmenler birliği engelleyen tüm grupcu, tekkeci gerici cereyanları yıka-caklardır.

Tüm yurtseverler ve demokratlar, fesh kararına karşı direne lim. TÖB-DER yönetimine çöklenen sosyal-faşist şebekeyi teşhir edelim. Kahrolsun devrimci şubeleri feshedenler, gerçek devrimcileri TÖB-DER'den atmak isteyenler.

Kahrolsun faşizm ve sosyal-faşizm!

Yaşasın öğretmenlerin yurtsever, anti-faşist mücadelesi!

DİSK Yönetimi ve DİSK-KENT: EMLAKÇILIKTAN HOLDİNGÇİLİĞE ...

"Gecikmeyiniz", "Eğer gecikmeden başvurunur ve öncelikle bir sıra numarası alırsanız, ilk konut programından itibaren gerçekleştirilecek tüm konutları görmek ve dilediğinizi tercih etmek, istediğiniz konut programına katılmak hakkına sahip olacaksınız. Sıra numarası almakta gecikerseniz, katılma hakkını elde etmezden önce gerçekleşen ve belki de sizlere uygun konut seçme olanaklarını da kaybetmiş olacaksınız".

Bu sözler hangi şirketin reklamıdır? Her gün radyoda, televizyonda bin kere "Acele ediniz, çekilişe ... gün kaldı", "erken davranan kazanıyor" diye bağırarak kitlelerin kurtuluş umudunu bir tesadüfe, kader - kismete bağlamaya çalışan, halk arasında rekabet, yanlış eğilimleri yayarak ve körlüklerecek onları bireysel çıkış yollarıyla kandırmaya çalışan burjuvazinin karşı - devrimci propagandalarından ne farkı var?

Ama bu bir şirketin reklamı değil; yıllar boyu işçi sınıfının kanı-canı mücadelesiyle yaşadığı DİSK'in yönetimine çöreklenen revizyonist burjuvazi ve onun kuklası Kemal Türkler'in en son aldatmacalarıdır.

Her gün Politika sayfalarında çarşaf çarşaf "insanca bir yaşam için DİSK-KENT - konut kampanyası"nın reklamları yapılıyor. İşte DİSK yöneticileri, "gecikmeyiniz" "en güzel konuta siz sahip olunuz" diyerek işçileri birbirleriyle rekabete veyarışa çağırıyor. Bu hainler kimi kimle, ne için yarıştıyorlar? Her gün her saat, omuz omuza fabrika tezgahlarında kanyila, alintileriyle aynı yaşama savaşı veren, haksızlığa, sömürü zulme karşı tek bir yumruk olup direnen, faşist saldırılara karşı "Ölmeğe var, dönmek yok" diye karşı duran, yıllardır savaştan ve nice canlar veren yığıt işçi sınıfımıza, utanmazca, birbirini - nize rekabet edin diye çığır - kanlık yapıyorlar. Kendi mücadelesi içinde birliğin zorunluluğu nu her gün bin kere daha derinden duyarak, "Ya hep beraber ya hiç birimiz, tek başına yumurk - tan ve zincirden kurtulmak yok!" diye haykıran işçi sınıfının sınıf bilincini, birliğin ruhunu karartmak, birliğin parçalamak, onun küçük burjuva bireyci hayal - ler peşinde sürüklemek için DİSK yöneticileri, bu hainler çetesi, "Sen kendi işine bak, öne atıl ki en iyisinin olsun" diyorlar. Ne için? Herkesten daha iyi bir konut sahibi olmak için.

KONUT SORUNU NEDİR?

DİSK yönetimine yuvalanan revizyonistlerin ve onun kuklası Kemal Türkler'in son aldatmacalarının temelinde ne yatar? DİSK-KENT neyi amaçlıyor? Kapitalizmin şartları altında konut sorunu nedir?

Kapitalizmin gelişmesi ve şehirlerin büyümesi merkezî yerlerdeki toprak parçaları büyük değerler kazanır. Yeni tarza bin nalar hızla eskilerinin yerini aldıkça, işçi sınıfı ve emekçi - ler de daha hızla şehrin kenarlarına, dış kısımlara doğru itilirler. Şehrin gelişmesiyle birlikte artan kiralara, işçileri bu na zorunlu kılar ve tek göz izbe gecekondular ordusu, şehri çepe - çevre kuşatır, yayılır gider. Ve

Gecikmeyiniz

Yeni konutlar, yeni yaşam alanları. Hemen başvurun, sıra numarası alın. İlk konut programından itibaren gerçekleştirilecek tüm konutları görmek ve dilediğinizi tercih etmek, istediğiniz konut programına katılmak hakkına sahip olacaksınız.

Katılma Koşulları

1. Konut için 25000 TL - 100000 TL arası ödeme yapılmalıdır. 2. DİSK-KENT'in belirlediği şartlara uyulmalıdır. 3. Konutun teslim alınması için gerekli belgeleri tamamlanmalıdır.

İşçi Sınıfı Altında

Yurtiçindeykeniz

Yurtdışındaysanız

Politika gazetesi işçilere sesleniyor: "Acele ediniz, bu fırsatı kaçırmayınız."

burada emekçiler, işçiler kahr - lı yaşam savaşlarını sürdürür, gecekondular yıkılma tehlikesiyle yaşar - lar. Bugün gecekonduların bile fiyatları yükselmiştir. Ve konut sorunu, sadece işçi sınıfının değil, bütün halkın sorunudur. A - nadolu'da, doğuda, güney doğuda halkımız her türlü sağlık koşullarından yoksun, hâlâ yeralta - rında, mağara evlerde oturmakta - dır ve özellikle Kürt halkının yaşadığı yerlerdir buralar.

Ülkemizdeki konut sorununa çö - züm yolları ve halkımızın itildi - ği sefalet, ülkemizin yarı sömür - ge, yarı feodal yapısından ayrı - değildir. Konut sorunu, sömür - lü hüküm sürdüğü her ülkede, iş - çisi ve halkın başına sarılan belâlardır. Ama her ülkede bu sorun, kendisi belli bir iktisadi duruma, ülkenin yapısına uydurur.

İşçi sınıfı konut sorununu na - sıl ele alacaktır?

Elbette ki, işçi sınıfının ha - yat şartlarını düzeltme mücade - lesi bir acil talebidir. İşçi sını - fı bütün acil talepler için müca - delesini, kurtuluş mücadelesine, kendi iktidar mücadelesine bağ - lı ve tabi olarak ele alır. Çünkü tek başına talepler kurtuluşa gö - türmez. Bunun içindir ki, reform - lar, proletaryanın iktidar müca - delesinin yan ürünleridir.

İşçi sınıfı konut sorunu için de mücadele edecektir. Kısmî hak lar almaz değil, alır. Hatta bur - juvazi mevzi olarak işçi sınıfı - nı konutlandırabilir. Bu özellik - le gelişmiş kapitalist ülkelerde görülmektedir. Ama bu, asla söm - rünün azaldığı anlamına gelmez . İşçi sınıfını iktidar mücadelesin - den bir an bile saptırmaz. Zaten burjuvazi işçi sınıfını kon - utlandırdığı yerde, kendisi beş para bile ziyan etmez, çünkü bu parayı işçi sınıfından daha fazla artırdı değer olarak, üretimi düşürerek alır, hattâ kat kat a - lır. Ve bazen de patronlar greve geçmek isteyen işçileri evlerin den atmakla tehdit ederek bu ara - cı kullanır.

Bütün halkın sorunu olan ko - nut sorunu işçi sınıfının temel meselesi değildir. Ayrıca doğ - ru dan doğruya işçinin kapitalistler tarafından sömürülmesinin değil, bugünkü toplum düzeninin ürü - nüdür. Kapitalizm şartları altında konut sorununun çözülmesi mümkün değildir. Ancak proletarya daha iyi hayat şartları için müca - delesinin bir parçası olan ko - nut sorununda da kısmî talepler için mücadele eder ve kazanır. Sa - dece o kadar.

DİSK-KENT: İŞÇİ SINIFININ MİLTAN BİRLİĞİNİ ENGELLEMEK VE PARÇALAMAK.

DİSK-KENT, işçi sınıfının iktidar mücadelesini hedefinden sap tırmak, küçük burjuva hayallerle özel mülk edinme duygularını kö - rütleyerek, işçiler arasında rekabet ve yarış açarak birliğini engellemek ve parçalamak için ha - zırlanan bir tuzaktır.

Revizyonistler, "benim de ken - dime ait bir evim olmasa herkes - ten de güzel olsa" gibi küçük burjuva bireyci düşünceleri işçi sınıfı içinde yayarak, onu yoz - laştırmaya, uğraşını ve düşünceler - lerini onun devrimci mücadelesin - den ve devrimci düşüncelerden uzaklaştırmaya, saptırmaya çalışı - yorlar.

Onlar, işçi sınıfının militan mücadelesi yüzlerini açığa vur - dukça, her gün artan sayıda işçi - ler, "faşistlere karşı mücade - lede anladık ki, DİSK'in yöneti - mine çöreklenmiş sosyal faşist - lerin de onlardan hiç bir farkı yoktur, mücadele her ikisine de karşı olmalıdır" dedikçe, hainler gebekesi, maskeleri düşmesin di - ye yeni yeni yöntemler bulmaya çalışıyorlar. İşte en yenisi: DİSK-KENT.

DİSK-KENT: İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİ YOZLAŞTIRMAK, BÖLMEK İŞÇİ YOLSTOKRASİSİ GELİŞTİRMEK

DİSK'in revizyonist yönetici - leri insanca bir yaşam için DİSK - KENT" diye yaygara koparıyorlar. İnsanca bir yaşam nedir? İşçi ev sahibi olsa da, bu ev parala - rı, onun ücretinden kesilmeyecek mi? Daha fazlası artı-değer söm - rüsüne uğruşulan emeği gaspedil - meyecek mi? Bu alacakların "insan - ca bir yaşam" dedikleri nedir? Ne rede görülmüş sömürünün olduğu yerde işçi sınıfı ve çalışan halk için insanca bir yaşamın gerçek - leştiği? Nerede görülmüş işçi si nifının çalışan halktan ayrı kur - tuluşu olduğu? "İnsanca bir ya - şam" sömürünün ve baskının yıkıl - ması demektir. Proletaryanın bur - juva diktatörlüğünü yıkıp kendi iktidarını, proletarya diktatör - lüğünü kurması demektir.

O zaman işçi sınıfının en kü - çük ekonomik-sendikal mücade - lesinin dahi karşısına dikilen o - nun direnişini kırdıran, faşist - lere teslim olmasını öğütleyen sosyal faşistler "insanca bir yaşam"la ne demek istiyorlar?

Onlar, kapitalizm şartları al - tında kurtuluş umudu olacağı ha - yalini yayıyor, bunun için kişi - nin kendi başının çaresine bakma sını, bireysel kurtuluş yoluna sapa - sını sağlamaya çalışıyorlar. Böylece işçi sınıfı hareketini yozlaştırmaya, bölmeye ve işçi aristokrasisini geliştirmeye ça - lışıyorlar. İşçi sınıfı içinde ken - dine bağlı köleler yaratmaya çalışıyorlar. İşçi aristokrasisi

işçi sınıfı içinden çıkar, kendi sınıfına ihanet ederek, bireysel kurtuluş yoluna sapıp işçi sını - fı düşmanlarına hizmet edenler - dir. Bunlar, işçi sınıfı içinde çok dar bir kesimdir. Ve başlıca sendikalarda, sendika yönetimle - rinde yer alırlar. Onlar, bir zamanlar parçası olduğu sını - fının içinden çıkıp ona ihanet ede rek sendika ağaları olmuşlardır. Burjuvazinin ve revizyonist bur - juvazinin, işçi sınıfı içindeki, başlıca dayanakları bunlardır.

Sosyal faşistlerin DİSK - KENT projesi bu amaca da hizmet ede - cektir. Sınıflar ve sınıf müca - delesi var oldukça, işçi sınıfı içinde de böyle hainler çıkacak - tır. Ama onlar bir avuçtur, öyle olacaktırlar.

DİSK-KENT: ŞİMDİ ORTAYA ATILMAZI BİR TESADÜF DEĞİL!

Bugün "insanca bir yaşam" saf satası altında "DİSK-KENT"i rek - lam eden revizyonistlerin "ik - tidar mücadelemiz" diye gevele - dikleri ne anlama geliyor? "Yı - kılın MC" diye bağırıyorlar, ar - dında hangi hesapları yapıyor - lar?

DİSK seçimlerde CHP'yi des - tekleyeceğini ilân etti. Maden - iş de ayrıca vurguladı. Çünkü onlar CHP iktidarını, Rus Sosyal emperyalizmine bağlı sosyal - fa - şist diktatörlükleri için bir basamak olarak kullanmayı ama - ç - liyorlar. CHP'nin bulunduğu bir iktidar, Rus sosyal - emperyaliz - minin ülkemize sızmasını daha kolaylaştıracak, buna bağlı ola - rak, sosyal-faşizm de güçlene - cektir. CHP yönetimi bu hesapl - arın hizmetine girmeyi kabul et - miştir. Bunun için, DİSK niyayet CHP'yi destekleyeceğini ilân et - ti.

İşte revizyonistlerin "yıkıl - sın MC" diye bağırmanın ard - ındaki budur. MC yıkılсын, ye - rine Rus emperyalizmini ve o - nun uşağı sosyal-faşizmi güçlen - direcek bir hükümet gelsin.

DİSK-KENT'in tam da bu sıra - da ortaya atılması tesadüf de - ğildir. Belli bir plânın parça - larıdır. Çünkü işçi sınıfının devrimci mücadelesi onların plân larının önünde büyük bir engel - dir.

Onlar işçi sınıfının devrimci mücadelesini bastırarak onu Rus sosyal-emperyalizmine köle yap - mak, efendilerinin çıkarları için kullanmak istiyorlar. Ama işçi sınıfı sızden de he - sap soracak. İşçi sınıfı militan birliğini sağlayacak, kendi ide - olojisi Marksizm-Leninizm önder - liğinde örgütlenerek siyasi ön - derliğe kavuşacak. O zaman işçi sınıfının demir yumruğu kafanız - da patlayacak, siz de bütün kar - şı devrimciler gibi yıkılacaksınız.

İki Süper devlete, faşist dik - tatörlük ve sosyal faşizme karşı mücadelemizde, faşist ve sosyal - faşist sendika ağalarını yıka - lım, devrimci işçilerin hakimi - yetini sağlayalım.

Faşist ve sosyal-faşist sen - dika ağalarına karşı mücadele, onlarla uğlaş ve esas olarak da sosyal-faşizme basamak olan reformist sendika ağalarına kar - şı mücadeleden ayrılmaz.

Türk-İş ve DİSK'in Faşist ve sosyal-faşist yöneticileri yıka - lacak, devrimci işçiler sendika yönetimlerine hakim olacak, sını - f sendikacılığını kuracak.

Hoşin köyünden devrimciler; KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ ZULÜM DEVAM EDİYOR

YOLDAŞLAR, Güney ve Doğu Anadolu'nun çile - sinini bildiğimiz kadarıyla şöyle anlatmak istiyoruz.

Yaş yeddi. Babalarımızın elini tutup kasabamız yolunu tutarız. Hüviyet cüzdan - larımızı çıkarmak için Nüfus Memurluğuna varırız. Babalarımız bizleri dışarıda bira - karak, önce ölümlü ilikler, şapkasını çık - arıp ve kapıyı çalarak içeri girer. Babala - rımız Türkiye bilmedikleri için dertlerini zar zor anlatırlar, çocuğunun hüviyetinin verilmemesini ister. Fakat babalarımız şu karşılığı alırlar, git yarın gel. Babalarımız ve bizler, başlarımız eğik, gözlerimiz yaşlı köyümüzün yolunu tutarız. Hüviyet almamız birkaç kez devam eder yine ala - mayız. En son çaremiz iki egek yükü odun, bir sıttık yoğurt ve bir miktar yumurta

runda kalmaktayız ve kendi işimizi temin etmek için, ailemizi zorluklar içinden kur tarmak için. Kimisinin babası ölmüş baka - cak kimsesi olmadığı için gurbet yolunu tu - tar. En son biz körpecek çocuklar burjuva - zinin eline düşeriz. Burjuvazi bizi çalış - tırır ama nasıl günün 15 saatini. Sabah kalktıgımızda yüzümüzü yıkamadan fırından bir ekme kucagımıza alırlar. Ayakkabılar sü - kük, elbiseler yırtık, kan ter içinde yapı - ya varırız. Yapıcılar türkü söylüyor ama bu iş biraz zor.

Fakat bütün bu acılar, baskılar ve te - rörler karşısında yine de içimizde bir se - vinç var. Özgürlük sevinci, savaş sevinci. Evet yoldaşlar, bizler ya batıya gidip bü - yük burjuvazinin egemenliğinde çalışmakta - yız ya da Doğu'da toprak ağalarının. Doğu - da babalarımızla, analarımızla, bazılarımızla. Ağanın toprağında çalışırız. Ama nasıl çalışıyoruz biliyor musunuz, sabahın erken saatinde kalkarız. Sabahın erken de - ğimizde saat 6-7-8'de değil. Saat iki ve ya üçte kalkarız. Henüz ezilmenin ne oldu - ğunu bilmeyen taze bir fidan gibi körpecek çocuklarımızı yatağında bırakıp, babaları - mız ağanın tarlasına, analarımız, bacıla - rımız ağanın evine gider hatunun işlerine bakar, ekmeğini yapar, yemeğini pişirir. A - ğanın suyuna kadar ısıtırı hatta ve hatta ağanın başını yıkar. Toprak ağaları iste - diği kıza sahip olur. İşte size bir örnek. Urfa'nın Hilvan ilçesinin Komat köyün sa - hibi, Hilvan'ın eski belediye başkanları - dan Durri Çakmak'tır. Kendisi Hilvan'da o - turmaktadır. Fakat oğullarının Emin is - minde bir köpek bulunmakta idi. Bu köyün halkı çoluk çocuk kız kızlarıyla beraber se - nenin 12 ayını gecesini gündüzüne katarak çalışması bu köpeğe yetmiyormuş gibi köyün halkına çeşitli yöntemlerle baskılar uyg - luyordu. Halk, karşı çıktığı zaman karşı - larında polisi jandarmayı buluyordu. Bu pis itin köydeki güzel kızlara ve kadınlara - ra sahip olması için köydeki bütün erkek - leri gözaltına aldılar. Faşist diktatörlük can güvenliği bahanesiyle köyde seyyar. ka - rakollar kurdu. Polis ve jandarma ırz, can, namusumuzu koruyacağı yerde, hava kararır kararmaz çeşitli tellerde çalarak gücsüz çaresiz ve emekçi kadınlarımızın, anaları - mızın, bacılarımızın dans etmelerini iste - mişlerdir. Emekçi kadınlarımız, bacıları - mız direnmislerse de polislin copu ve jan - darmanın dipçisiyle karşı karşıya gelmiş - lerdir. Bu durum bir köye mahsus değildir. Bu acı sahneler doğudaki bütün köylerde mevcuttur.

Kürt ulusunun üzerinde feodalizmin bas - kısı ve zulmü ve tahakkümü devam etmekte - dir. Ayrıca büyük Türk burjuvazisinin bas - kısı aracı olan jandarma dipçisi, komando baskıları, mayın tarlaları, katliamları hâlâ devam etmektedir. Yoldaşlarımız, bugün Kürt ulusunun mücadelesi feodalizme büyük burjuvaziye ve iki süper devlete karşı ve - rilen bir mücadeledir. Ancak Kürt ulusu e - zilen Türk halkıyla birleşerek mücadelesi - ne devam edecektir.

KÜRT ULUSUNUN ÜZERİNDEKİ ULUSAL BOYUN - DURUĞA HAYIR! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖR - LÜK! YIKILSIN SÖMÜRÜ DÜZENİ! YAŞASIN DEMOK - RATİK HALK DEVRİMİ!

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin Hoşin köyünde proletar devrimcileriz. Bütün yoldaşlara selâm. Selâm bütün emekçilere.

Bir kitap: 'FELSEFE BİR SIR DEĞİLDİR'

"Köylüler felsefe çalışmalarını pratiğe uyg - luyorlar."

Karşı devrimciler, burjuva profesörler, düzenbaz "teorisyenler", revizyonistler ve her türlü laf ebeleri, felsefeyi "kitleleri aldatma, kâfalarını karıştırmamanın bir aracı haline getirir, onun kitlelerce anlaşılmasız bir şey olduğunu yayarlar.

İşte Çin'de de, karşı devrimci Lui - Şao - çî kligi, kapitalist yolcu hainler olduk - larını kitlelerin anlamaması için "felsefe bir sırdır" görüşünü yaymaya çalıştılar.

Ama başkan Mao'nun "FELSEFİYİ FİLOZOF - LARIN, KONFERANS SALONLARININ VE DERS KİTAP - LARININ CENDERESİNDEN KURTARALIM VE KİTLE - LERİN ELİNDE GÜÇLÜ BİR SİLAH HALİNE GETİ - RELİM" çağrısıyla kitleler Marksist felse - feyi azımla okudular, pratiğe uyguladılar. İşte o zaman revizyonistlerin demagojileri yerle bir oldu, karşı devrimci yüzleri a - çığa çıktı.

Ve yüz milyonlarca Çin halkı, Büyük Pro - letar Kültür Devriminde, başkan Mao'nun "KA - RARGAHI BOMBALAYIN" çağrısına uyarak, dö - nek hain ve bozguncu Lui Şao-çî tarafından temsil edilen burjuva karargahına karşı ül - ke capında saldırıya geçti ve çokertti.

İşte, Marksizmi revizyonizmden kesin çizgilerle ayırabilmek için Marksist fel - sefeyi öğrenen, hayata geçiren kitleler, re - vizyonist karargahı yere çaldı, proletar - yanın davasını sürdürecektir milyonlarca ha - lef böyle yetti.

Boru tamircisi Li-Kuo Zay, şöyle diyor : "Çocukken hemen hiç eğitim görmedim, çünkü ailem yoksuldu. Bu yüzden başkan Mao 'nun felsefi eserlerini incelemeye başladığım zaman birçok güçlüklerle karşılaştım. Bana, felsefe az eğitim görmüş kimselerin harcı değildir, sadece tahsili olanlar onu ince - leyip öğrenebilirler dedim. Başkan Mao'nun eser - leri, işçiler, köylüler ve askerler için yazılmıştır. Onları biz inceleyip okuya - mazsak kim inceleyip okuyacak?" diye dü - şündüm. Onların cesaret kırıcı konuşma - larına kulak asmayıp çalışmaya devam ettim ve bunları pratikle birleştirerek, başkan Mao'nun felsefi eserlerindeki bazı temel kavramları öğrendim ve devrimin birçok ge - reğini kavradım." (s. 163).

Bugün de, bütün dünyada ve ülkemizde binbir dalavere ve sahtekârlıkla Marksist kelimelerin arkasına gizlenen, Marksizmi katleden "sosyalist" maskeli revizyonistle rin karşı devrimci yüzünü açığa çıkarmak için proletaryanın felsefesini doğru kav - rayalım. Onu fabrikalarda, tarlalarda, her yerde yenilmez bir silah haline getirelim.

Marksizm-Leninizm işçilerin, köylülerin elinde bir silah olduğunda, bütün karşı devrimciler yıkılıyork, yıkılacak. Kitlele - rin, revizyonist demagojilerin ve onların uşağı sosyal emperyalistlerin peşine takıl - maması için, Marksist felsefeyi bir silah olarak kavramalıdır.

"Felsefe Sır Değildir" kitabı, aynı za - manda proletar devrimci hareketini bugünkü temel ideolojik-siyasi sorunlarını, sınıf mücadelesinin dışında, soyut bir tarzda değil, pratiğe ışık tutacak tarzda ele al - mamız ve derinleştirmemiz açısından da öğ - reticidir.

Her sınıfın bir felsefesi vardır. Pro - letarya ve devrimci halkların felsefesi, di - yalektik ve tarihi materyalizmdir. Çeliş - meler ve zıtların birliği, diyalektikğin te - mel taşıdır. Bu bakımdan bu kitabı, Diya - lektik ve Tarihi Materyalizm (Stalin) Teo - ri ve Pratik Üzerine (Mao) kitaplarıyla birlikte okuyalım.

1840
1949

JEAN CHESNEAUX

CH'VE KÖYLÜ İSYANLARI TARİHİ

1840
1949

george thomson

MARX'TAN MAO ZEDUNG'A

DEVİMCİ DİYALEKTİK ÜZERİNE

1840
1949

İsteme Adresi: P.K. 907 Sirkeci-İst.

SENDİKA AĞALIĞINI
YIKACAĞIZ!

İşten atılmaları karşı ne yapmalıyız?

Bizim işyerimizde de işten atmalar sıklaşmaya başladı. Önceleri birer birer işten atılmalar, şimdi 50 işçi arkadaşımızın birlikte çıkışı yapılmak isteniyor. Daha önce bir arkadaşımız işten atıldığında biz sesimizi yükselttik ve işten atılmaları razı olmadığımızı gösterdik. İşveren bizim bu kararlı dayanışmamızdan korkarak atılan arkadaşını yine geri aldı.

Şimdiyse bu işten atılmaları sebep olarak "fabrika başka yere taşınacak" diye sebep gösteriliyor. Ama biz asıl sebebi biliyoruz. Bizim varolan sosyal haklarımızla, kıdem tazminatlarına göz diktiler. Bir de siyasetle ilgilenmeye, Halkın Yolu'nu okumaya başlamamızdan korkuyorlar. Kendi gazetemiiz yoluyla kendi sınıfımızın düşüncesini öğrenince onların ne yapmak istediklerini daha iyi kavrar olduk...

Sendika ağalığının ne kadar bize zararlı olduğunu da her olayda iyice görüyoruz. Bu işten atılmalar karşısında bizi yalnız bıraktılar. Seçtiğimiz sendika temsilcileri bile işveren kabul etmediği halde sendikalar hâlâ bir şey yapmıyorlar. Ama biz onların ne ile meşgul olduklarını biliyoruz. Bu satılmışlar şu anda İzmir Pamuk Mensucat'ta, Sümerbank'ta, Mula'da yükselen mücadeleyinasıl kıracaklarını düşünüyorlar.

Ama başaramayacaklar. Çünkü bütün arkadaşlar bunların usak yüzlerini iyice gördüler ve bunları iyi tanıyorlar.

Biz mücadelede kararlıyız. Bu sendika ağaları yıkılıp yerine devrimci işçilerin yönetimine geçtikleri sendikalarımız olmasa mücadeleimiz her zaman güçsüz kalacaktır.

İŞTEN ATILMALARA SON! BÜTÜN ÇALIŞANLARA İŞ VE CAN GÜVENİĞİ! DEVRİMCI İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE! KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST SENDİKA AĞALARI! NE AMERİKA NE RUSYA! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

İzmir - Sezak Halı Fabrikasında mücadele eden bir devrimci işçi

Ankara EGO işçileri;
"SENDİKAMIZ GENEL-İŞ'E SAHİP ÇIKALIM,"

Ankara'da 5 Şubat mitinginde devrimciler saldırın sosyal-faşistler miting sonrasında hakim oldukları yerlerde saldırılarını sürdürüyorlar.

Ankara Belediyesine bağlı iş yerlerinde özellikle TIP'li revizyonistler yönetim kademesine doldurularak kendilerine ta ban yaratmaya çalışıyorlar. Belediye başkanı Yalçın Küçük vb. lerine danışmadan hiçbir iş yapmıyor. EGO işyerinde ise büyük değişiklikler oldu. CHP'li müdürler tasfiye edilip yerlerine revizyonist yöneticiler geldi. Bugün EGO'da yönetimi ele geçiren revizyonistler faşist 13. ve 17. maddelere dayanarak 5 devrimci arkadaşın işine son verdiler. Revizyonistler açık açık beş devrimci arkadaşın atılmasının nedeninin 5 Şubat mitinginde devrimci saflarda yer almaları olduğunu söylüyorlar. İşten atılanların 5 kişiyle kalmayacağını ellerinde liste olduğunu söylüyorlar. Atılan devrimci arkadaşlardan ikisi asaleti tasdik olmayan memur kadrosundan üçü ise işçi statüsündeydi.

EGO iş yerinde şimdi Belediye İşçileri Federasyonu (BİF)ne bağlı sarı EGO-İŞ ve yeni iş kolu yetkisi alan GENEL-İŞ sendikası var. Atılan işçi arkadaşlar Genel-İŞ üyesi oldukları halde Genel-İŞ hiçbir girişimde bulunmadı. Genel-İŞ'e gidip işten atılmaları karşı çıkmasını istediğimizde Genel merkez yetkilileri "onlar Mao'cu bu karışmayız" diyerek gerçek yüzlerini ortaya koydular. Genel merkezin bu tutumuna rağmen EGO Genel-İŞ şubesince yapılacak girişimleri de genel merkez engelledi.

İş yerinde işçi arkadaşların işten atılmaları karşı geniş tepkileri oldu. Birçok işçi arkadaş şu soruyu soruyor:"Faşistler dururken devrimciler neden işten atılıyor". Revizyonistler işçilerin tepkilerini bastırabilmek için de atılan arkadaşlarımız için "para yedi", vb. gibi iftira dedikodular yayıyorlar. Revizyonistlerin son uygulamaları iş güvenliğinin düşmanını sadece faşistler olmadığını gösteriyor. İşçiler "sabah akşam MC'ye, fa-

şistlere küfreden, işçi sınıfı, sosyalizm laflarını dillerinden düşürmeyenlerin, tıpkı MC gibi, faşist patronlar gibi 13. ve 17. maddeye dayanıp devrimci işçileri atan revizyonistlerin de işçi sınıfından çalışan halkın düşmanı olduğunu kavriyorlar.

EGO'da yönetimi ele geçiren revizyonistler personel almak için yapılan imtihanlarda "Nato mu iyidir, Varşova mı" "Sovyetlerin sosyal-emperyalist olduğunu söylüyor musun" vb. sorular soruyorlar. Tıpkı faşistler gibi revizyonistlerde kendileri gibi usaklık yapacak insanlar arıyorlar.

CHP'li yöneticiler tabanlarının revizyonistlere kaymasını engellemek için lafta işten atılmaları karşı çıkacaklarını söylüyor, sonra da devrimcilerin arkasından "maoculara neden sahip çıkalım" diyorlar. Faşistlerle olduğu gibi revizyonistlere karşı da teslimiyetçi CHP'li yöneticiler kısa vadeli seçim hesapları uğruna revizyonist oyları uğruna, devrimci işçilerin tasfiyesine sessiz kalıyorlar.

Revizyonistlerin son saldırıları tıpkı faşistler gibi revizyonistlerin de işçi sınıfı ve halkımızın azıllı düşmanları olduklarını iş yerlerinde iş güvenliğine sahip çıkmak için faşistler kadar onlarla da mücadele etmemiz gerektiğini gösteriyor. Mücadelemiz yükseldikçe revizyonistler ne yapacaklarını şaşırıyorlar, faşist maddelerle mücadelemizin önüne çıkmaya çalışıyorlar. Ama ne yapsalar boşuna tıpkı faşistler gibi onlar da devrimci işçilerden hak ettikleri cevabı alacaklardır. Belediyenin tüm çalışanları:

FAŞİSTLERE VE REVİZYONİSTLERE KARŞI BİRLEŞELİM.
SENDİKAMIZ GENEL-İŞ'E SAHİP ÇIKALIM.

BELEDİYE İŞÇİLERİNİN İŞ GÜVENLİĞİ İÇİN MÜCADELE EDELM.
NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

ANKARA'dan bir grup devrimci EGO işçisi

"GÜN GEÇTİKÇE
SAFLARIMIZ SIKLAŞIYOR"

Uzunca bir zamandan beri iş yerimizde yetkili sendika olan Teksif kendi çöküşünü engellemek için işveren yetkilileri ile dansıklı oyunlar hazırlıyor. Şimdiye kadar 150'ye yakın arkadaşımız 13 ve 17. maddelerden atıldılar. Bütün amaçları var olan birliğimizi-beraberliğimizi basmak olan bu satılmışlar akla gelmedik dolaplar çeviriyorlar.

İçerde olmadık yollarla baskılar sürüyor. Kız ve kadın işçilere karşı takındıkları tavırlar ise hiç bir şeye yer bırakmayacak kadar açığa seriyor bu köpeklerin karakterlerini. Ama bizler direniyoruz.

Biz de kararlıyız, iş ve can güvenliğimizi mücadeleimizle sağlayacağız. Hiç bir arkadaşımızın işten atılmasına sessiz kalmayacağız. Çünkü susmak kendi çıkışlarımızı razı olmamız demektir. Biz İPM işçileri kendi sınıfımızın izinindeyiz. Kendi sınıfımızın mücadelelerini öğrenmeye çalışıyoruz. Profolu kardeşlerimizin mücadelesi bize çok iyi bir örnek oldu. İşveren yanlılarına "bu fabrikayı da bir gün Profilo gibi yapacağız" diyen işçi arkadaşlarımızın çokluğu bunu gösteriyor bize. Biz 15-16 haziranlarda öğreniyoruz.

Bir kaç arkadaşımız ise bu mücadelelere nasıl bakacağını bilmedikleri için baskılar karşısında "bu fabrikada çalışmamızın ta di tuzu kalmadı..." diyerek mücadelemize faal bir şekilde katılmıyorlar. Ama biz onlara bu yaptıklarının, bu şekilde düşüncelerinin mücadelemizi ilerletmediğini, nereye hangi fabrikaya gidersek gidelim aynı mücadelesinin orada da sürdüğünü anlatmaya çalışıyoruz.

Gün geçtikçe saflarımız sıklaşıyor. İşveren yanlı işçi düşmanları gün geçtikçe yalnız kalıyorlar. Zafer bizimdir. Sendika ağalığının her çeşidine karşı da uyanıklığımız artıyor. Son yayınladığımız bir bildiriyde gazetemize yolluyoruz.

Yaşasın İPM işçilerinin birleşik-örgütlü militan mücadelesi! Yaşasın halkın yolunda mücadele edenler! Kahrolsun Faşistler - sosyal faşistler! Devrimci işçiler sendika yönetimine!

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

YAŞASIN TİLELEK KÖYLÜLERİNİN
TOPRAK VE HÜRİYET MÜCADELESİ

Köylerimiz, Diyarbakır'a bağlı, Diyarbakır'dan 60 km. uzaklıktadır. Köylerimiz Tilelek (Özekli) mezarına bağlıdır. Diğer köylerde yani Nıfırtas, Pireliyen, Fıleyan, Hacı Xaltan, Merga Mehmudan ve Kara Hasan'da muhtarlık yoktur.

Biz Tilelek mezarına bağlı köylüler toprak işleyerek geçimimizi sağlıyorduk. Toprağı 1973 yılına kadar ilkel araçlarla, karasabanla sürer, ancak kendimize yetecek kadar ürün elde ediyorduk. 1973 yılından sonra zengin köylülerin aldığı traktörleri kiralayarak sürdük. Toprağı karasabanla sürdüğümüz yıllarda 200 aile çift sürüyordu.

Çok ilkel araçlarla ettiğimiz araziden elde ettiğimiz ürünün bir kısmını da topraklar hazine arazisidir diye 1952 yılına kadar devlete veriyorduk. Devlet memurları 1952 yılına kadar ürünlerimizin 10'da birine el koyarak bizi ezdiler. Ancak 1952 den sonra köy ağası Fuat Aksoy ve Turan Aksoy toprağı kendilerinin devletten kiraladıklarını söyleyerek bundan sonra ürünün kendilerine vermemez gerektiğini söylediler. Biz 1952'den 1969'a kadar ürünün onda birini Fuat ve Turan Aksoy'a verdik. Ancak zalim toprak ağaları 1969'dan sonra ürünün 8'de birine el koyarak bizi daha fazla sömürmeye başladılar.

Sırtını devlete dayayan toprak ağaları bununla da yetinmeyip toprağı üzerlerine tapuladıklarını bildirerek 1976'dan itibaren zengin köylülere; ettiğimiz, üzerinde yaşadığımız, her şeyimiz olan toprağı satmaya başladılar. Kısaca üzerimizdeki devlet-toprak ağaları sömürsünü anlattıktan sonra Tilelek mezarına bağlı köylerin tarihini ve mücadelemizi devlet dairelerinde karşılaştığımız oyunları anlatmaya geçelim.

Tilelek mezarına bağlı köylerimiz 83 yıl önce bölgemizdeki Ermeni katliamından sonra yöreye ve köylerimizi terkeden ermeni köylülerinden sonra hazineye devredilmiştir. O günden 1952 yılına kadar biz hazineye ait toprakları hazineden kiralayarak ekiliyor, ürünün 10'da birini hazine aracılığı ile devlete veriyorduk.

1952 yılına kadar İsmet İnönü iktidarı süresince de toprağı hazineden kiralayarak ekiyorduk. DP iktidarı zamanında ağa Fuat ve Turan Aksoy toprağı kullandıklarını belirttikten sonra biz dilekçe üstüne dilekçe vererek toprağı bize kiralamasını istedik. Milli emlak müdürlüğü bütün dilekçelerimizi gözardı ederek ağalarla anlaşıp toprağı ona söze kiraya vererek sırımızı beklememizi istedi.

Milli emlak müdürlüğü bize toprak kiralaması için sırımızı beklememizi isterken toprağı ağaya kiralayarak ağalarla birlikte her sene Tilelek mezarına bağlı köylülerden 5 bin ölçek (toplam 125 bin kg) ürüne el koyuyorlardı. Milli emlak müdürlüğü, toprak ağaları program ve sıra diyerek kanunları bize karşı kullanıp bizi insafsızca sömürdüler.

1961 yılında köylülerden Hasan Karacadağ, Sabri Çelik ve Hasan Baran valiliğe bir dilekçe vererek adı geçen köylülerdeki arazilerin hazine arazisi olup olmadığının araştırılmasını istedik.

1961 yılındaki köylülerin hazine topraklarının tespiti edilmesini istemelerini işiten Fuat Aksoy Diyarbakır fen memuru Yusuf, hazine avukatı ve hakim Ali ile anlaşarak Tilelek mezarına bağlı köylerin arazilerinin sınırlarını birbirine karıştırarak arazileri Fuat Aksoy üzerine tapulaştırdılar. Bütün köylerin arazisi 25 parça (29 bin dönüm) olmasına ve Fuat Aksoy'un 3 parça arazisi olmasına rağmen 22 parça hazine arazisini de Fuat Aksoy'un arazisi olarak gösterdiler.

Yine aynı şekilde 1961 yılında fen memuru Yusuf hazine avukatı ve hakim Ali, ağa Fuat Aksoy ile anlaşarak Nıfırtas ve Preliyen köyleri sınırları içindeki 11 bin dönüm hazineye ait orman arazisini 1967 yılında Nıfırtas köylülerine satarak haksız olarak milyonlar kazandı.

1975'in mart ayında Tilelek mezarına bağlı köylülerden 6 bin nüfus adına 1 no'lu toprak tevzi komisyonu başkanına müracaat ederek 3 bin dönüm sulu hazine arazisini 300 bin lira karşılığında kiralamak istememize rağmen 1 no'lu toprak tevzi komisyonu başkanını ağayla anlaşarak 6 bin nüfusun toprak isteğini ayaklar altına aldı. Biz köylülerin sürekli olarak tapu kadastro milli emlak müdürlüğüne

TİLELEK'TEN ALTI BİN KÖYLÜNÜN MÜCADELESİ ÖCRETİCİDİR.

Bu sayfada Tilelek'ten 6 bin köylünün yıllardır verdikleri toprak mücadelesini yayınlıyoruz. Bu haberde köylüler, ağaların ve onların çıkarlarını koruyan devletin nasıl binlerce köylünün canı, kanı olan toprakları gasbettikleri, köylülere açlığa mahkum ettiklerini anlatıyorlar. Köylüler yıllarca devlet kapısını aşındırdılar ama 27 yıl boyunca onlara red cevabı verildi ve sürekli toprakları hacz edildi. Bu mücadele köylüler için öğretici oldu. Onlar devletin halkın çıkarını değil, emperyalistlerin büyük burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının çıkarlarını koruduğunu gördüler. Kendileri mücadeleye atılmadıkça toprak ve özgürlüğe kavuşamayacaklarını gördüler. 6 bin köylü şimdi

di şöyle demektedir: "Toprakları satın almaktan vazgeçip topraklara sahip çıkacağız." Tilelek köylülerinin mücadelesi bitmedi, daha güçlü sürüyor. Onlar şimdikendilerini toprağa kavuşturacak gücün kendi kollarından olduğunu görüyorlar. Bu mücadele sürecektir, ta ki ülkemiz üzerinde emperyalizmin boyunduruğu kırılana, büyük burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğü devrilsin yerine işçi sınıfı öncülüğünde demokratik halk iktidarı kurulana, tüm topraksızlar toprağa kavuşana kadar sürecektir.

Tilelek köylülerinin mücadelesini destekleyelim. Bu mücadele tüm ezilenleri kurtuluşa götürecektir kavganın ilk adımlarıdır.

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

bildirmeyerek görevlerini sıstırtın emtiedir. Ayrıca köylü ailelerinin sayımı sırasında da 38 yaşından daha küçük olan aile reislerinin saymayarak, bunlar vatandaş sayılmaz demistir. Toprak ağalarının uşağı Burhan usta'nın amacı, köylülere iş gös-
termek, ağayı haklı çıkarmak ve hazine arazisi dağıtımında kadastro milli emlak müdürlüğüne

rak ağaları bizi ezirken sırtlarını devletin hazine avukatlığı, milli emlak müdürlüğü, tapu kadastro müdürlüklerine dayayarak sömürü ve zulmünü devletin gücü ile birleştirdiler.

Ayrıca yıllarca verdiğimiz mücadele süresi içinde devlet dairelerinde birçok dalavere ile karşılaştık. "Bugün git, yarın gel" denilerek mücadele azmimiz kırılmak istendi ve oyalandık.

1949 yılından itibaren verdiğimiz bütün dilekçelere verilen cevapta isteğimizin (toprak istiyoruz) araştırıldığını, sırtımız geldiğinde bize haber verileceği bildirilmesine rağmen şimdiye kadar tarafımıza çıkarlarımız doğrultusunda bir cevap gelmemiştir. Dilekçelerimize verilen cevap ayndır. Fakat sonuç aynı değildir. Yukarda da belirttiğimiz gibi 1 no'lu toprak komisyonu, milli emlak müdürlüğü, tapu ve kadastro müdürlükleri bu tarihler arasında ağa Fuat Aksoy ile anlaşarak bizi kemiklerimize kadar sömürmeye çalıştılar. Ama biz toprak ağaları ve onlara destek olanların ittifakına karşı bütün köylüler birleşerek devrimci güçlerle ittifak kurarak yıllarca bizi ezen zalim toprak ağaları ve onların destekleri olan iktidarlardan hesap soracağız.

Hiçbir güç bizim toprak mücadelemizi engellemeyecektir. Toprakları işleten bizler toprakların sahibi olacağız. Zalim toprak ağaları Fuat ve Turan Aksoy'ların üzerinde yaşadığımız ve her şeyimiz olan topraklarımızı satmalarına engel olacağız. Bütün yurtsever halkımızı zalim toprak ağalarının topraklarımızı satmalarına engel olmaya, bizi desteklemeye çağırıyoruz.

YAŞASIN TİLELEK VE MEZRASI KÖYLÜLERİNİN TOPRAK VE HÜRİYET MÜCADELESİ!

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

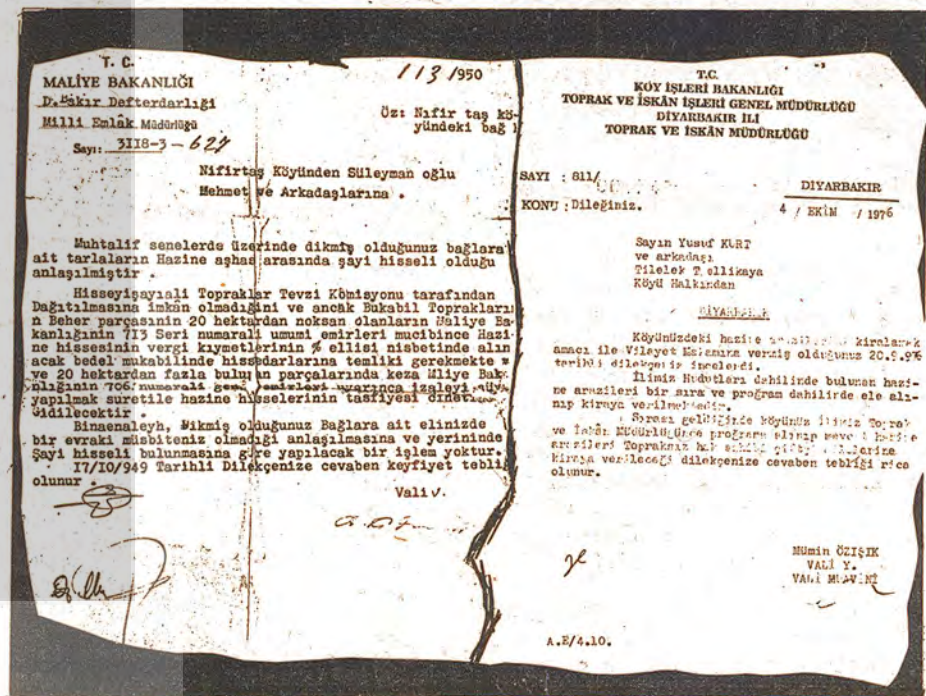
YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ- GENÇLİĞİN DAYANIŞMASI!

İŞÇİLER KÖYLÜLER GENÇLER TOPRAK AĞALARININ TOPRAKLARIMIZI SATMALARINA ENGEL OLALIM!

HAZİNE ARAZİLERİ TOPRAKSIZ YOKSUL KÖYLÜLERE DAĞITILMALIDIR!

HAZİNEYE AIT ARAZİLERİ SATANLAR TUTUKLANMALIDIR!

TİLELEK (ÖZEKLI) MERKEZ MEZRALARI: NIFIRTAŞ, PRELIYAN, FİLEYAN, HACI XALTAN, MERGA MEHMUDAN KARA HASAN KÖYLERİ ADINA 6 BİN KIŞI.

1950'den 1976'ya Tilelek köylülere yine topraksız...

başvurarak köylerimizdeki hazine ve Fuat ve Turan Aksoy adındaki toprak ağalarına ait toprakların tespiti istememiz üzerine 1976 yılındatapu kadastro genel müdürlüğünden görevli 2 memur ile geldiler. Tilelek ve mezarına bağlı 40 bin dönüm hazine arazisini Fuat ve Turan Aksoy'un 3 bin dönüm hakiki tapulu arazisine eklediler.

Köylüler adına bilirkişi heyetinin Tilelek ve mezarına bağlı köylerin arazisinin haritasını istemelerine rağmen görevli iki memur köylülere köylerin haritasını göstermeyerek ağanın evinde ağanın istediği şekilde arazileri kontrol etmeden haritayı istediklerine göre çizdiler. Köylüler adına bilirkişi heyetle birleştirilerek yürütmektedir. Köylülerin ezme ve binlerce dönümü hazine arazisini rüşvet yiyerek toprak ağalarının üzerine tapulaştırmaktadır.

Senelerden beri toprak ağalarının zulmü altında çeşitli bas-kılarla karşı karşıya kaldık. Toprak

Burhan usta bununla da yetinmeyerek köylülere "istediğiniz yere gidin, şikayet edin ben hiç bir şeyi açılmayacağım, kimseden korkmam" diyerek köylülere tehdit etti.

Yine 15 yıldır Diyarbakır tapu kadastro müdürü İlhan görevini ağaların istediği şekilde yürütmüş, birçok yoksul köylünün yani bir avuç toprak sahibi olmak için aktıkları davalarını kaybetmelerine neden olmuştur. Binlerce yoksul köylünün daha da yoksullasmaını, yoksulluk ve sefalet içinde kalmasını toprak ağalarının milyonlarına milyon katmalarını, sömürü ve baskıların arttırmalarını sağlamıştır. Tapu kadastro müdürü, müdürlük görevini ağalara usaklık göreviyle birleştirilerek yürütmektedir. Köylülerin ezme ve binlerce dönümü hazine arazisini rüşvet yiyerek toprak ağalarının üzerine tapulaştırmaktadır.

Senelerden beri toprak ağalarının zulmü altında çeşitli bas-kılarla karşı karşıya kaldık. Toprak

Proletaryanın ilk şanlı zaferi, PARİS KOMÜNÜ ÖLÜMSÜZDÜR

Devrimci Paris! İşçiler o güne dek böylesine mutlu ve özgür olmamış, Paris böylesine coşkulu günler yaşamamıştı. "Yaşasın Komün" sesleri sokaklarda yankılanıyor, Paris'in ortasında kızıl bayrak dalgalanıyordu. İşçiler "göğü fethetmek" için savaşa hazırlanıyorlar. Onlar kendi kaderlerini ellerine alarak mücadeleye atılan ezilen kitlelerin kurtuluşunun ilk müjdecisiydiler.

Paris proletaryası 18 Mart 1871'de dünyanın çehresini değiştiren ilk adımı attı, ayaklanarak ilk proletarya devletini kurdu.

Paris ikidüşmanla kuşatılmış-

savaşçılarına şöyle sesleniyordu: "PARİS'Lİ KADIN VE ERKEK KARDEŞLER NE OLURSA OLSUN ESERİNİZ YIKILMAYACAKTIR, ÇÜNKÜ BU, İŞÇİ KURTULUŞUNUN EVRENSSEL ESERİDİR. YAŞASIN PROLETARYA DEVRİMİ!"

Komünçüler köhne ve zalim dünyanın güçlerine karşı kadın erkek barikatlarda kahramanca döğüştiler. 72 gün iktidarı ellerinde tutan Komün savaşçılarını gösterdikleri kahramanlıklarla dünya işçi sınıfının öncüleri olmaya hak kazandılar. 'Toplumsal devrimin öncü savaşçısı' olarak Komün, acı çeken ve mücadele içinde olan proletaryanın olduğu her yerde sempati kazandı' (Lenin). Ve daha sonraları Komün sa-

sarılmamalarını öğütüyorlardı. Şimdi ise Sovyet modern revizyonistleri karşı-devrimci şiddete, başvurarak darbe ve kompo peşinde koşarak her yerde halkları köleleştirmeye çalışıyorlar. Onlar azgın ve doymak bilmez bir soygun peşinde koşuyorlar.

Karl Marx Komün devriminde şöyle diyordu: 'Bu Parislilerde ne çok esneklik tarihsel insiyatif ve fedakarlık yeteneği var! Paris'liler dört yanı kuşatılmış olduğu halde öylesine cesur ve kahramanca savaştılar ki, yeri göğü sarstılar. Bugün de Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının mücadelesi emperyalistlerin ve modern revizyonistlerinin temellerini sarıyor ve ölümcül darbeler indiriyor.

Komün'ün devrimci ilkeleri modern revizyonizmin karşı devrimci safsatalarını yerle bir ediyor

Komün savaşçıları eski devlet aygıtını parçalamadan iktidarı kısa süre için bile olsa ellerinde tutamaz, onu çalışan halkın yararına kullanamazlardı. Bu yüzden kapitalistlerin ve toprak sahiplerinin çıkarlarını korumaya en elverişli ve en uygun şekilde inşa edilmiş olan burjuva devleti parçalandı, proletarya devletini kurdular. Komün burjuva devlet aygıtının en büyük dayanaklarından biri olan orduyu dağıttı. Onun yerine bütün halkı silahlandırdı. Burjuva devletin diğer bir dayanağı olan bürokrasi kurumunu da ortadan kaldırdı, hükümet ve idari işlerde çalışan memurların seçime işbaşına gelmesi ve her an halk tarafından görevden uzaklaştırılabileceğini kararlaştırdı. Rütbeleri ne olursa olsun memurların maaşları işçi ücretlerini aşmayacağı ilân edildi. Komün işçi sınıfı ve küçük burjuvazi lehine tedbirler aldı.

106 yıl önce Komün tarafından tarihe geçirilen ve Marx'ın Komün deneyi ile tam olarak formüle ettiği "burjuva devletin parçalanması ve proletarya diktatörlüğünün zorunluluğu" teorisi

bugün de modern revizyonistlerin "bütün halkın devleti" olarak ifade ettikleri tezin karşı-devrimci özünü açığa çıkarıyor. Teoride çok saçma olan bu tez, gerçekte sosyal-faşist diktatörlüğün kurulması anlamına geliyordu. Sosyalizmin ilk kalesi Sovyetler Birliği'nde Kruşçev dönemi klâşik kurduğu "tüm halkın devleti", tekeli bürokrat burjuvazinin diktatörlüğüydü. Bu olumsuz tarihi tecrübe kapitalizmden komünizme dek uzanan süreye "yenilmiş ama yokolmamış" burjuvazinin direncini kırmak ve yeni burjuva unsurları ezmek için devleti elinde tutmanın tayin edici olduğunu bir kez daha göstermiştir.

"Kapitalizmin eski toprağının hayat verdiği zehirli otlar olan" yeni burjuva unsurların kapitalizmi geri getirme teşebbüsüne karşı Mao Zedung önderliğinde şanlı ÇKP büyük proleter kültür devrimini başlattı. "Biz komünist olarak yaşadık, komünist olarak ölüyoruz" diyen ÇKP, kitlelerle birlikte yeni burjuva unsurları ezdi.

"Karşısında eski dünya, Emek dünyasının Hotel de Ville'in tepeşinde dalgalanan kızıl bayrağını seyrederken, öfkesinden sancılarla kıvranıyordu." Marx

Yine Lin Biao'nun burjuva hizbinin yüksek rütbeli generallerle bir darbe tezgahlaması ihtimali üzerine Mao Zedung "gerekirse tekrar köylük bölgelere gider, silahlı mücadeleye bağlar ve yeni bir Kızıl Ordu kurarım," diyordu. Kipatilizmi geri getirme çabalarına karşı, kitlelerle birlikte proletarya diktatörlüğünü korudu ve güçlendirdi. Lin Biao klâşik ezdi.

Yüz yıllık tarih de gösteriyor ki Marksizm-Leninizmin proletarya diktatörlüğü hakkındaki öğretisi yenilmez. Modern revizyonizme karşı devrimci safsataların yerle bir edildiği Komün ölümsüzdür.

**Komün yenildi
Komün'ün anısı yaşıyor**

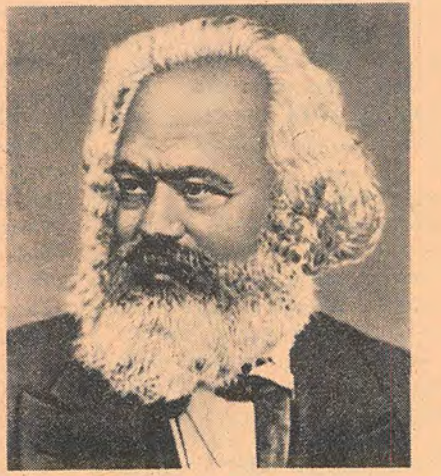
1871'de Komün savaşçıları mücadeleyi başlattıklarında işçi sınıfının zaferi için objektif şartlar henüz olgunlaşmamıştı. Kapitalist dünya serbest rekabet döneminde yaşıyordu. Proletaryanın bilinçli ve örgütlü bir hazırlan-

ğı bir siyasi partisi yoktu. Sosyal devrim için gerekli olan bu koşullar mevcut değildi.

Paris proletaryası o sırada silahlarını ya teslim etmek, sessizce boyun eğmek ve yenilmek, ya da, içinde bulunduğu bütün elverişsiz koşullara rağmen yenilgi kaçınılmaz olsa bile teslim olmamak ve ayaklanmak gibi iki durumda karşı karşıydılar. Kitleler harekete geçmeden Marx, böyle bir ayaklanmanın ümitsiz bir çılgınlık olacağını söyledi ve proletaryayı uyardı. Ama kitleler harekete geçtikleri zaman, tarihi yaratmak için insiyatifi ele aldıklarında Marx, "onlara bürokratik nasihatlerde bulunmadı, onlarla birlikte yürümek ve

**Dünya proletaryasının ve ezilen halkların yüce önderi
KARL MARX'I anıyoruz**

**"ADI DA ESERİ DE
ÇAĞLAR BOYU
YAŞAYACAKTIR.."**

Dünya proletaryasının ve ezilen halkların yüce öğretmeni ve önderi Karl Marx 94 yıl önce bugün öldü. Ama adı ve eserleri yaşıyor. Ekim Devriminde, Çin Devriminde, Çin Hindi halklarının kurtuluşunda yaşayan bu ad, bütün dünya proletaryasının ve ezilen halkların kızıl bayraklarında göklere yükseliyor, emperyalistleri ve gericiileri titretiyor. Ölümlü yıldönümünde dünya proletaryası ve ezilen halkların önderi çalışma ve mücadele arkadaşları Friedrich Engels'in Karl Marx'ın mezarı başında yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

"14 Martta, öğleden sonra üçe geyrek kala, yaşayan düşünürlerin en büyüğü artık düşüme oldu. Ancak iki dakika için yalnız bırakılmıştı ki, döndüğü müzde onu koltuğunda sessizce, ama ebediyen, uykuya dalmış bulduk.

Bu insanın ölümlüyle hem Avrupa ve Amerika'nın militan proletaryası, hem de tarih bilimi, ölçülmez bir kayba uğramıştır. Bu büyük ruhun göçüşünün bıraktığı boşluk kendini kısa zamanda hissettirecektir.

Nasıl Darwin organik tabiatın gelişme kanununu bulduysa, Marx ta insanlık tarihinin gelişme kanununu, o güne kadar bir ideoloji örtüsü altına gizlenmiş olan şu basit gerçeği bulmuştur: İnsanlar, politika, bilim, sanat, din vb. ile uğraşmadan önce yemeli, içmeli, konut ve giyim ihtiyaçlarını karşılamalıdır; ve bundan ötürü de hayatın maddi şartlarının üretimi ve dolayısıyla belirli bir halk tarafından, belirli bir devirde ulaşılan gelişme düzeyi temeli üzerinde, söz konusu halkın devlet kurumları, sanatı ve

onlarla birlikte mücadele süreci içinde öğrenmek istedi." (Lenin)

Marx bu büyük devrimci pratiği dikkatle inceledi ondan dersler çıkardı. Komün deneyinin ışığında proletarya diktatörlüğünü tam olarak formüle etti. Marksizmin devlet konusundaki temel taşını yerleştirdi.

Komün proletarya ideolojisine yabancı Prudhon'cu görüşleri, saf adalet ve eşit mücadele" gibi görüşleri çürüttü. Komünçüler bu fikirlerin etkisiyle Paris'te ki bankalara el koymuşlardı. İşte komün'ün hatalarına yol açan böyle fikirler yaşanan devrimci deneyle geçersiz hale geldi ve yıkıldı. Komün deneyi ile işçi sınıfı içinde etkinliğini sürdüren burjuva yurtsever hayallerde yıkıldı. Ve komünden çıkan derslerle uluslararası devrimci proletarya hareketi daha da güçlendi. Ve devrimci işçi sınıfı Paris'i kana boyayan burjuvaziye karşı daha da bilerek mücadeleye atıldı. Bütün Avrupa'da işçi sınıfının sosyalist hareketi canlılık kazandı.

"Eğer mücadeleler sadece şaşmaz bir şekilde uygun koşullarda yapılsaydı, dünya tarihini yapmak gerçekten kolay olacaktı." (Marx)

hattâ din konusundaki görüşleri yükselmiştir. Dolayısıyla, o ana kadar yapılagelenin tam tersine, bunların bu temel üzerinde açıklanmaları gerekir.

Ama iş bununla da bitmiyor. Marx, günümüzün kapitalist üretim tarzına ve bu üretim tarzının yarattığı burjuva topluma hükmeden özel hareket kanununu da buldu. Artı-değerin keşfi, çözümü yolunda hem burjuva iktisatçıların hem de sosyalist eleştirilerin önceki bütün araştırmalarının karanlıkta bıraktığı bu problemi ansızın aydınlığa kavuşturdu.

Böyle iki keşif, bir ömre yetirdi. Hattâ değil iki, hayatında böylesine bir keşif bile yapmış olan kişi bahtiyardır. Ama Marx çalıştığı her alanda ve hiçbirinde sathî olmaksızın, pek çok alanda çalışmıştır- hattâ matematikte bile, bağımsız keşiflerde bulunmuştur.

İşte böyle bir bilim adamıydı Marx. Oysa bu, onun kişiliğinin yarısı bile değildi. Marx için bilim, tarih içinde dinamik, devrimci bir güçtü. Teorik alandaki bir keşif, pratik uygulamasının ne olacağını kestirmenin belki henüz tamamen imkânsız olduğu zamanda bile neşeye karşılardı. Ama sanayide ve genel olarak tarihi gelişmede ani devrimci değişiklikler getiren bir keşif karşısında duyduğu sevinç bambaşka olurdu. Örneğin, elektrikteki keşiflerin gelişmesini ve son zamanlarda Marcel Deprez ninkileri yakından izliyordu.

Çünkü Marx, her şeyden önce bir devrimciydi. Hayattaki gerçek görevi, şu veya bu şekilde, kapitalist toplumun ve yarattığı devlet kurumlarının yıkılmasına katkıda bulunmak; durumu

Türkiye proletaryası ve çeşitli milliyetlerden halkı, Komün'ün devrimci ilkelerini yaşatacaktır

Devrimci proletarya dünya devriminin bu önemli tarihi tecrübesini iyi kavramalı bu tecrübelerin ortaya koyduğu ölümsüz ilkelere sıkı sıkıya sarılarak komün savaşçıların kahramanlığından aldığı güçle komünü yaşatmalıdır. Bugün Komünün devrimci ilkelerini veyüce davasını yaşatmak; dünya halklarının baş düşmanı, dünyayı azgınca sömüren ve dünyayı talanda birbirleriyle yarıyan iki süper devlete ve ülkemizi bu emperyalistlere satan faşistlere ve sosyal faşistlere karşı mücadele etmektir. Nasıl komün savaşçıları "eski toplumun kurtları ve aşağılık köpekleri"ne karşı ayağa kalktılar, kadın erkek mücadele ettilerse, Türkiye proletaryası ve çeşitli milliyetlerden halkımız da bağımsızlık ve demokrasi için Komün'ün bayrağını yükseklerde tutarak Komün'ü yaşatacaktır.

"Çalışan, düşünen, savaşan ve kanayan -doğurduğu yeni toplumla meşgulken kapıdaki yamyamları neredeyse unutmak üzere olan- tarihsel teşebbüsünün verdiği heyecan ile sarhoş bir Paris!"

ti, biri Fransa'nın kapitalistleri ve toprak sahiplerinin silahlı birlikleri, öteki Alman orduları. Onlar ilk proleter ihtilalini boğmak için işçi sınıfına karşı birleştiler. Fransız hükümeti bir ulusal ihanet hükümetiydi. Almanya'yı yağmalamak için savaş açarak halkı daha fazla açlık ve sefaletle itti. Sonra yenilince ulusa ihanet olan bir barış anlaşması imzaladı. Fakat onları esas diken üstünde tutan işçilerin silahlı olmasıydı. Sömürçülerin varlığı için bir tehdit olan silahlı işçileri ezmek için hazırlandılar. Silahlı işçiler burjuvazi için ne büyük bir korkuydu!.. İşçiler burjuvazinin silahları ellerinden almaya kalkışması üzerine ayaklanarak, sömürücü ve zalim sınıfları yıkmak, yarattıkları dünyaya kendileri sahip çıkmak için ileri atıldılar.

Devrimci Paris'e karşı Fransa'nın başındaki çöce Thiers ve Alman Bismarck birleşmişlerdi. Devrimci Paris'i ezmek, ayaklanan proletaryayı ezmek için silahlarını Komün'e doğrulttular. Fakat Paris proletaryası bir kere ayağa kalkmıştı ve zincirlerini kopardı için bütün Paris halkı birleşti: "EMEĞİLER BÜTÜN AÇIKLIĞI İLE BİLİNİZ Kİ, BÜYÜK MÜCADELE ARTIK BAŞLAMISTIR". Ve böylece bütün işçilerin kurtuluşuna giden yol artık açılmıştı.

Dalgalandığı kızıl bayrağın altında vebütün dünyanın gözü önünde Komün eserini, proletarya diktatörlüğünü kurmaya girişti. Dünya işçi sınıfının birliği olan Enternasyonal Komün

yaşçılarının kızıl bayrağı ayaklanan ve sosyalizmi kuran Rus proletaryasının elinde, Çin, Kore, Vietnam, Kamboçya kırlarında dalgalandı ve hiç düşmedi. Komün'ün 106 yıl önce açtığı bayrak ezilenlere ulaşmıştı. Ve bugün de dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar mücadele ettiği her yerde Komün'ü yaşıyor, Komün ölümsüzdür.

Yığınların ihtilali insiyatifi modern revizyonizmin temellerini derinden sarıyor

Sömürçüler Komün savaşçılarını akıl almaz zulümle ezdikleri zaman Komün'ü yekettiklerini sanıyorlardı. O günden bu yana ise gericiler birer birer alaşağı edildiler, Komün'ün devrimci ilkeleri ezilenlerin mücadelelerinde zenginleşti, ölümsüzeleşti. Dalga dalga ilerleyen halkların devrimci seli tüm gerici ve sömüren sınıfların yüreğine korku saldı. İşte Modern revizyonizmin karşı-devrimci kalesi Sovyet sosyal-emperyalizmini korkutan da budur. Komünçülerin gösterdikleri kahramanlığına layık olduklarını ispatlarçasına ayağa kalkan dünya proletaryası ve ezilen halkların mücadelesi modern revizyonizmin kurduğu barikatlara darbeler indirmekte, temellerini derinden sarırmaktadır. Modern revizyonistler bir zamanlar "en ufak bir kıvılcım yeni bir dünya savaşına yol açabilir" diyorlar, halkların Amerikan emperyalistlerine boyun eğmelerini, silaha

22 Mayıs 1871 tarihli Komün Bildirisi: "Bütün iyi yurttaşlar, ayağa! Barikatlara koşun! Düşman duvarlarımızın içindedir! Cumhuriyet için, Komün için, özgürlük için ileri! Silah başına!"